SAYFA 3

TRT'den Üsküdar İletişim'e **2 ödül**

Üniversite öğrencilerinin eğitim faaliyetleri kapsamında yapacakları çalışmalara katkıda bulunmak ve onları teşvik etmek amacıyla düzenlenen "TRT Geleceğin İletişimcileri Yarışması"ndan iki ödülle döndük.

SAYFA 5

Genç yetenekler ödüllendirildi

Üsküdar Üniversitesi'nin koordinatörlüğünde, İstanbul Kalkınma Ajansı'nın destekleriyle gerçekleştirilen Ulusal Yetenek ve Mentor Ağı Projesi tamamlandı. Finalde gerçekleştirilen ödül töreninde başarılı olan üç proje ödüllendirildi.

SAYFA 9

Hisseden üniversiteye hoş geldiniz

17. yüzyılda var olmak düşünebilmek ile ilişkilendiriliyorken ne oldu da 21. yüzyılda hissetmek kavramının popüleritesi arttı. Bireyselliğin öneminin arttığı milenyum çağında insanlar, yaşamda düşündüklerini hissetmek, hissettiklerini düşünmek mi istiyorlardı? Tek başına düşünmek, hayal gücünün sınırsızlığını ilan ettiği yeni dünyada insanlara yetmiyor muydu?

Eğitim sisteminin düşünmek üzerine kurulu olduğu dünyada öğrencilerine hissedin diyen bir üniversitenin varlığı oldukça ilginç gelebilir.

HABER ÜSKÜDAR
Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi Uygulama Gazetesi Sayı:5 Yıl: 3 Ocak 2018

16 bin öğrenciyle eğitime başladık

Üsküdar Üniversitesi Altunizade Yerleşkesi Nermin Tarhan Konferans Salonu'nda düzenlenen 2017-2018 Akademik Yılı Açılış Töreni'ne Sağlık Bakanı Dr. Ahmet Demircan, Üsküdar Üniversitesi Mütevelli Heyeti Üyesi, ASDER Onursal Başkanı ve Cumhurbaşkanı Başdanışmanı E. General Adnan Tanrıverdi, İstanbul Valisi Vasip Şahin, Üsküdar Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Nevzat Tarhan, Üsküdar Kaymakamı Murat Sefa Demiryürek, İstanbul İl Sağlık Müdürü Prof. Dr. Kemal Memişoğlu, Aile ve Sosyal Politikalar İstanbul İl Müdürü Selim Çelenk, Üsküdar Üniversitesi Mütevelli Heyet Başkanı A. Furkan Tarhan ve heyet üyeleri ile üniversite öğretim üyeleri ve öğrenciler katıldı.

Devamı sayfa 10'da

6 bini yeni, 16 bin öğrencisiyle 2017-2018 akademik yılına başlayan Üsküdar Üniversitesi Akademik Yılı Açılış Töreni'nde Sağlık Bakanı Dr. Ahmet Demircan, verdiği açılış dersinde bilgi üretmenin önemine işaret ederek "Bilgiye hakimseniz, bilgi üretebiliyorsanız, bilgiyi teknolojiye dönüştürüyorsanız elbette ki gücü elde edersiniz" diye konuştu.

Reklamın **iyisi** de vardır **kötüsü** de...

06. sayfa

İstatistiklerde görünmüyorlar ama...

17. sayfa

Sigorta yoksa **güvence yok**...

18. sayfa

Didem Seymen Balcı ile sağlık haberciliğine bakış

■ **Gülşah KAYA**

Sağlık haberleri gazetelerde kamu yararı gözetilerek yayımlanan haberler. İnsanlar başlarına kötü bir hastalık gelmediği sürece gazetede bu türden haberlere çok da bakmazlar. Bu yüzden sağlık haberciliği magazin haberciliği kadar popüler değildir. Günümüzde insanlar internet sayesinde bilgiye kolaylıkla ulaşmaktalar. Ama bu bilgiler ne kadar doğru? İnternette özellikle sağlıkla alakalı konularda bilgi kirliliği had safhada. Bir de şöyle bir acı gerçek de mevcut: Kullandığımız bir ilaç bize iyi gelmişse başkalarına doktormuşuz gibi sen de kullan, sana da vereyim diye aslında çok yanlış bir davranışta bulunuyoruz. Bize iyi gelen bir ilaç başkasında farklı etkiler yapabilir. Bu yüzden internette de sık sık karşımıza çıkan bu bilgi kirliliği sağlık haberciliğine olan ihtiyacı arttırıyor. Bu işi doğru dürüst yapan gazetecilere ihtiyaç var. Didem Seymen Balcı böyle bir gazeteci. Kendisini alanında kanıtlamış başarılı bir gazeteci. Sabah gazetesinde sağlık muhabirliği ve editörlük yapıyor. Kendisine sorularımı sıralıyorum.

Sizi gazeteciliğe yönlendiren neydi?

Yapımcı-yönetmen bir anne ve belgesel film yönetmeni bir babanın çocuğu olarak gazetecilik çocukluk hayalimdi. Ancak 15 yaşında böbreklerim iflas edince ve diyaliz hastası olunca ailem daha sakin bir mesleğim olmasını ve yorulmadan hayatıma devam etmemi istiyordu. Üniversite sınavlarında gayet iyi puan aldım. Sıra tercihlere gelmişti. Ben tercihlerimi hazırladım, hep gazeteci olmak istiyordum, tüm tercihler sinema-tv, gazetecilik üzerineydi. Nitekim annemin araya yerleştirdiği Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sanat Tarihi bölümünü kazandım. 21 yaşında, üniversite 3. sınıftayken böbrek nakli oldum. Böbrek naklinden sonra gazeteci Esra Tüzün beni önce haber yaptı, sonra stajyer olarak yanına aldı. 2006'dan beri o gün bugündür Sabah gazetesindeyim. Önce muhabir, sonra editör, sonra da köşe yazarı oldum ve şu anda bu üç görevi bir arada yürütüyorum.

Neden sağlık gazeteciliği? Bildiğiniz üzere gazetecilik geniş bir alan. Sizi buna yönlendiren ne oldu?

Beni sağlık haberciliğine yönlendiren, yaşadığım sağlık sorunum oldu. Bir anda kendimi televizyonlarda, canlı yayınlarda organ bağışı için çağrı yaparken buldum. Sonra gazetede organ bağışı haberlerine imza atmaya başladım. Benim çocukluğumda Gülgün Feyman, Reha Muhtar vardı, gençliğimde Ali Kırca vardı. Hayalim onlar gibi haber merkezinde yetişmek ve haber sunmaktı. Aklımda sağlık haberciliği diye bir bölüm de yoktu. Mimar Sinan Sanat Tarihi bölümünde okuduğum için bir ara Kültür-Sanat bölümüne geçmeyi istedim. Rahmetli Savaş Abi (Savaş Ay) "Kızım sen delirdin herhalde, senin de benim de sağlık sorunlarımız var, her gün doktorlarla işimiz var, doktorlar çok kıymetli insanlar ve sen onlara bir telefonla ulaşıyorsun. Türkiye'de kültür-sanat değil, sağlık daha kıymetli bir bölüm. Sakın alan değiştirme" dedi. "Haklısın" dedim ve kızar diye bölüm değiştiremedim.

15 yaşından 21 yaşına kadar bu hastalıkla mücadele etmişsiniz. Hiç umutsuzluğa kapılıp pes ettiğiniz oldu mu?

Elbette oldu. İlk başlarda sürekli "Neden ben?" diye sorguluyorsunuz. Sonra kader mahkûmu gibi durumu kabullenip onunla yaşamaya alışmaya çalışıyorsunuz. Benim evde diyaliz makinem vardı, okuldan eve gelip karın diyalizi yapıyordum. Yani karnımdaki hortumlarla kendimi diyaliz makinesine bağlıyor ve 14 saat o makineye bağlı yaşıyordum. Sadece tuvalete gidebiliyordum. Düşünebiliyor musunuz, 15 yaşındaki genç kız için nasıl da sarsıcı bir durum?

Kuzenim İstanbul'da üniversiteyi kazanmıştı ve bizimle aynı apartmanda yaşıyordu. Bir gün beni diyalize bağlanmış hüngür hüngür ağlarken yakaladı. Çok ciddi bir tavırla "Ayağa kalk ve gözlerini kapat" dedi. Dediklerini yaptım. "Şimdi yürü" dedi. Yürürken hortum yatağa takıldı. Kuzenim bana dedi ki, "Bak gözlerini kapattın ve şuradan şuraya odanın içerisinde yürüyemedin. Sen görmeyen, duymayan insanları hiç mi düşünmüyorsun? Yeter artık ağlamayı kes, elin ayağın tutuyor, gözün görüyor, kolejde okuyorsun, yediğin önünde yemediğin arkanda. Bir daha seni ağlarken görmeyeceğim. Beterin beteri vardır, haline şükret" dedi. O gün benim için milattır. O günden sonra bir daha ne ağladım, ne de "Neden ben?" diye sorguladım.

Hastalığınız hayata karşı duruşunuzu ne yönde etkiledi?

Bence hasta olmasaydım, topluma karşı daha sorumsuz, daha bireysel düşünen ve yaşayan birisi olabilirdim. Şimdi çok daha meraklı, duyarlı, vicdanlı olduğumu düşünüyorum. Ben hiperaktif, çok sabırsız bir çocuktum. Sabrı öğrendim. Şükretmeyi öğrendim. Her şerrin altında aslında sabredince güneşin doğduğunu ve iyiliğin geldiğini öğrendim. Hastalığım beni demir gibi güçlü, kuvvetli yaptı diyebilirim.

Sağlık haberciliği yapmak için hangi özelliklere sahip olmak gerekir? Her gazeteci sağlık haberi yapabilir mi? Sabah gazetesinde bu düzen nasıl işliyor?

Sağlık haberciliği yapmak için öncelikle bu işe ilgi duymak gerekiyor. Pek çok bilmediğiniz konu ve terim ile iç içesiniz. Bunları anlamaya çalışmak, sürekli araştırmak gerekiyor. Sağlık, çok büyük ve durağan olmayan, her gün gelişen, yenilenen bir mecra. Tüm bunları ilgiyle takip edebilmek, severek yazabilmek önemli. Herkes sağlık haberciliğini kolay zannediyor ama bir kelimenin bile yanlış yazılmasının nelere yol açabileceğinin farkında bile değiller. İnsanlar size inanıyor, güveniyor, sizin haber yaptığınız doktorlara gidiyor. Çok dikkatli olmalı, araştırmadan asla haber yapmamalısınız. Sabah gazetesi, sağlık haberciliğine en çok önem ve değer veren gazetelerin başında geliyor. İlk kez Sabah gazetesi 'Sağlık Editörü' titrini künyesine sokmuş gazetedir. Benim eski müdürüm, bana bu işi öğretmiş duayenim Esra Tüzün, Türkiye'de ilk kez bir gazetenin künyesine Sağlık Editörü titri ile girmiş kişidir. Sabah gazetesinde hemen hemen her gün bir sağlık sayfasına yer verilir, gerek benim özel haberlerim, gerek haber merkezi veya bölge muhabirlerinin yaptıkları haberler, gerekse dış haberlerden gelen çeviri sağlık haberleri bu sayfalarda yer alıyor. Bir de Sabah'ın Günaydın ekinde 3-4 günü benim, diğer günleri köşe yazarlarımızın olmak üzere haftanın yedi günü sağlık sayfası var. Sabah gazetesi piyasada en çok sağlık sayfası olan gazetedir.

Sağlık haberciliği Türkiye'de ne durumda? Dünyaya göre ne durumdayız?

Sağlık haberciliği Türkiye'de geç de olsa hak ettiği değeri görmeye başladı diye düşünüyorum. Ve çok daha iyi duruma geleceğine inanıyorum. Dünyada her ne kadar büyük medya kuruluşlarında sağlık haberlerini okuyup kontrol eden danışmanları olsa da, orada haberler bizim özel haberlerimiz gibi yapılmıyor. Makale şeklinde yazılar oluyor veya araştırma sonuçları paylaşılıyor. Bizde ise insana dokunuluyor. İnsan hikâyelerine yer veriliyor. Bu mutlu son haberleri, insan hikâyeleri bizi klasikleşmiş sağlık haberciliğinde 1-0 öne geçiriyor.

Sağlık haberciliğinin magazin haberciliği kadar bilinirliğinin olmamasının veya geri planda kalmış olmasının nedeni ne?

Sağlık iç sıkıcı bir durum. Kimse üzüleceği bir haberi okumak istemiyor. Ne zaman ki ailesinden bir kişi veya kendisi bir sağlık sorunu yaşıyor, o zaman merak edip okumaya başlıyorlar. Maalesef ki yaşamadan empati kuramayan bir ülkeyiz. Hâlbuki magazin öyle mi, sürekli merak edip okuyorsunuz, takip ediyorsunuz. O yüzden sağlık geri planda kalırken magazin her zaman satıyor.

Haberlerinizi yaparken olmazsa olmazlarınız neler? Nelere dikkat ediyorsunuz?

Bir hekimin gerçekten o alanda uzman olup olmadığını araştırıyorum. Bir haberin konusunun gerçekten iddia edildiği gibi 'Dünyada ilk' veya 'Türkiye'de ilk' olup olmadığını araştırıyorum. Hekimlerin anlattıklarını sorguluyorum. Bir PR ajansı bana bir 'özel' haber öneriyorsa, o haberin daha önce başka bir mecrada yapılıp yapılmadığını araştırıyorum. Eğer bana önerilen bir konuda, haber değeri görmüyorsam, amacın sadece doktorun, hastanenin PR'ı olduğunu düşünüyorsam ve reklam kokusu alıyorsam; o haberi yapmıyorum. Bir

de hayat hikâyeleri yaparken, sorular sorarken, insanları üzmemeye, kırmamaya çalışarak soru sormaya çalışıyorum.

Mesleğinizde duygusallığa yer yok gibi duruyor. Bir lösemili çocuğun haberini yaparken veya huzur evindeki yaşlı insanların haberini yaparken nasıl dayanabiliyorsunuz? Duyguları tamamen bir kenara bırakmak mümkün mü? Bu iş bana göre değil dediğiniz oldu mu?

Duyguları bir kenara bırakmak mümkün değil. Duygularınızı kaybederseniz bir robottan farkınız kalmaz. O zaman bu işi hiç yapmayın daha iyi. İnsanlara dokunduğunuz bir alanda duygularınız olmazsa olmazınızdır. Ancak bir lösemili çocuğun ve ailesinin karşısında ağlayamazsınız; bu da sizin profesyonel iş hayatınızın olmazsa olmazıdır. Hiçbir gün, aklımın ucundan dahi geçmedi bu iş bana göre değil demek.

Özgürlük hakkında ne düşünüyorsunuz? Siz kendi özgürlüğünüzü yaptığınız işte ne kadar yaşatabiliyorsunuz?

Sağlık haberciliğinde haberini yapacağınız konuyu, hasta ve hasta yakınlarını veya doktorları siz kendiniz bulup seçiyorsunuz, kimse size karışmıyor. Gideceğiniz kongrelere kendiniz karar veriyorsunuz; dolayısıyla da özgürsünüz.

Doktorlarla olan bilgi alışverişini nasıl yürütüyorsunuz? Sizin için bilgi almak her zaman kolay mı? Bunu nasıl başarıyorsunuz?

Acil durumlarda telefonda konuşuyoruz. İki hasta arasında bile sorularımı yanıtlıyorlar. Benim için bilgi almak her zaman mümkün. Hiç röportaj talebimin reddedildiği olmadı. Bunu karşılıklı saygı, güven ve yılların getirdiği deneyim sayesinde başarıyorum. Bir de üslup çok önemli, saygılı ve tatlı dilli olmak önemli.

Okuyucularınızın size ulaşması kolay oluyor mu? Genelde hangi konularda sizi arıyorlar?

Elbette. Ya gazeteyi arıyorlar ya da sosyal medya üzerinden Facebook veya İnstagram'dan mesaj atıyorlar. Hatta bir kere bana mesaj atan gencin mesajını telefonumda bildirimler kapalı olduğu için görmemişim, eşime de mesaj atmış. Abi benim acilen Didem ablaya ulaşmam ve o doktoru bulmam lazım diye. Genellikle doktorlara, tedaviye ulaşmak için beni arıyorlar. Bir keresinde birçok doktor tarafından azarlanmış ve şifa bulamamış yaşlı bir amca arayarak, "Kızım, bu haberini yaptığın doktor nasıl biri? Sence iyi bir insan mı, başarılı bir doktor mu? Doktorluğundan da önemlisi röportajda sen görmüşündür nasıl bir insan?" diye sordu. Çok şaşırmış ve diğer yandan da üzülmüştüm yaşadıklarına.

Mesleğinizde kendinize örnek aldığınız, yolundan gidiyorum dediğiniz biri var mı?

Esra Tüzün. Beni yetiştiren büyüğüm, duayenim. Hırslıydı, çalışkandı, başarılıydı, üretkendi. Gazeteden emekli olup gittiğinde ve ben tek kaldığımda hep, "Acaba Esra ablam olsaydı bu durumda ne yapardı, nasıl bir tepki verirdi?" diyerek o süreci atlattım. Hala daha zorlandığım zamanlarda kendisinden destek alıyorum, ona danışıyorum.

Günümüz gazetecilerini nasıl buluyorsunuz? Gazetecilik şu anda olması gerektiği yerde mi?

Günümüz gazetecilerini biraz tembel buluyorum. Bu kadar teknolojinin ve imkânın içerisinde hâlâ daha basın bültenlerine imzalarını atarak hiç de utanmadan yazı işlerine teslim edenler var. Bunca imkânın içerisinde özel haber yapmaya üşenenlere 1930'lu yıllardaki gazetecilerin hangi şartlarda, nasıl gazetecilik yaptıklarını araştırmalarını tavsiye ediyorum. Haber merkezlerine bile Whatsapp hatlarından ihbarın yağdığı bir coğrafyada, bunca hastane, okul, üniversite, kurum ve kuruluşun olduğu bir ülkede özel haber sıkıntısı mı çekilir? Gazeteciliğin olması gerektiği yerde olması ya da olmaması biraz da bizim elimizde!

TRT'den Üsküdar İletişim'e 2 ödül

(HÜR Haber Merkezi) Üniversite öğrencilerinin eğitim faaliyetleri kapsamında yapacakları çalışmalara katkıda bulunmak ve onları teşvik etmek amacıyla düzenlenen "TRT Geleceğin İletişimcileri Yarışması"ndan iki ödülle döndük. Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi Yeni Medya ve Gazetecilik Bölümü öğrencileri Onur Kara, Zehra Rümeysa Fidan, Elyesa Karatepe ve Anıl Emül, "Göç Eden Hayatlar" isimli çalışmalarıyla Yeni Medya Yayıncılığı dalı İnternet Yayıncılığı kategorisinde birinci, Radyo-TV-Sinema Bölümü öğrencisi Emre Çelik ise Televizyon Yayıncılığı dalı Kısa Film kategorisinde üçüncü oldu.

Mübadillerin hüzünlü hayat hikayesi birincilik getirdi

Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler Bölümü Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Nihal Toros Ntapiapis danışmanlığında Türkiye-Yunanistan Nüfus Mübadelesi konusunda yaklaşık bir yıllık çalışma yapan Onur Kara, Zehra Fidan, Elyesa Karatepe ve Anıl Emül birincilik ödülüne layık görüldü. Ekip, aradan geçen 94 yıla rağmen iki ülke arasındaki zorunlu göçün acılarını, yaşayanların hikayeleri üzerinden aktarıyor.

Kırmızının Uykusu üçüncü oldu

Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo Televizyon Sinema Bölümü Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Can Diker'in danışmanlığında çektiği Kırmızının Uykusu isimli kısa filmiyle yarışmaya katılan 3. sınıf öğrencisi Emre Çelik de üçüncülük ödülünü kazandı. Yeni dünya düzeninde insanların tüketim çemberinde hapsoluşunu ve birbirlerinden kopuşunu işleyen Çelik'in kısa filmi, büyük beğeni kazandı.

Öğrenciler taleplerini doğrudan **Rektöre** iletmekten memnun

(HÜR Haber Merkezi) Üsküdar Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Nevzat Tarhan, Üniversitenin bir geleneği olan Rektörle Buluşmalar etkinliği kapsamında öğrencilerin talep ve şikayetlerini dinledi.

İdari birim yöneticilerinin de hazır bulunduğu Rektörle Buluşmalar etkinliği 20 Aralık'ta başladı. Rektör Prof. Dr. Nevzat Tarhan, Rektör Yardımcısı ile birlikte önce Sağlık Bilimleri Fakültesi ve ardından da Sağlık Meslek Yüksekokulu öğrencileriyle bir araya geldi ve öğrencilerin sorularını cevaplandırdı. 27 Aralık'taki etkinlikte ise sırasıyla İletişim Fakültesi, Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi ve İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi öğrencileriyle buluştu.

En çok şikayet vizelerin süresine geldi

Toplantıda öğrenciler vizelerin bir hafta içerisinde yapılmasının kendilerini zorladığını ve iki haftaya çıkarılmasını talep ettiler. Konu üzerinde çalışma yapacaklarını ifade eden Prof. Tarhan, vizeleri iki haftaya çıkardıkları taktirde dönemin uzayacağını belirtti. Üniversite Senatosu, önümüzdeki dönemden itibaren vizelerin cumartesi pazar da dahil olmak üzere 9 güne yayılmasını kararlaştırdı.

Kütüphane sınav dönemlerinde 24 saat açık olmalı

Öğrenciler sınav dönemlerinde kütüphanenin 24 saat açık olmasını talep ettiler. Rektör Prof. Tarhan da öğrencilerin bu haklı talepleri doğrultusunda Kütüphane Müdürlüğüne, kütüphaneyi sınav dönemlerinde 24 saat açık tutmaları talimatını verdi.

Öğrenciler, talep ve şikayetlerini doğrudan Rektöre iletmekten memnun olduklarını dile getirdiler.

Prof. Dr. Filiz Balta PELTEKOĞLU

Prof. Dr. Billur ÜLGER

Prof. Dr. Filiz Otay DEMİR

Üsküdar Üniversitesi'nde düzenlenen sempozyumda

Duayenler halkla ilişkileri anlattı

(HÜR Haber Merkezi) Halkla İlişkiler alanının duayen eğitimcileri ve sektörün önemli isimleri, Üsküdar Üniversitesi'nde düzenlenen Geçmişten Geleceğe Halkla İlişkiler Sempozyumu'nda mesleğin dününü, bugününü ve geleceğini anlattılar. Merkez Yerleşke'de yer alan Nermin Tarhan Konferans Salonu'nda gerçekleştirilen sempozyuma öğretim üyeleri ve çok sayıda öğrenci katıldı.

Yrd. Doç. Dr. Özge Uğurlu

Sempozyumun açılış konuşmasını yapan Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler Bölüm Başkanı Yrd. Doç. Dr. Özge Uğurlu, sempozyumla halkla ilişkileri tartışma gündemine taşımayı hedeflediklerini söyledi. Halkla ilişkilerin imaj, itibar ve algının doğru yönetilmesi sürecini anlatan bir kavram olduğunu söyleyen Uğurlu, halkla ilişkiler mesleğini icra edecek öğrencilerin halkla ilişkiler felsefesinin bilincinde olması gerektiğini belirtti.

İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Nazife Güngör de açılışta yaptığı konuşmada akademik temelin önemine vurgu yaptı. "Çok iyi bir entelektüel temel oluşturmak için çokça okumanız gerekiyor" diyerek öğrencilere seslenen Prof. Güngör, "Ürettiğiniz mal istediğiniz kadar kaliteli olsun, reklamını ve tanıtımı yapmadığınız sürece bir işe yaramaz" dedi.

Balta Peltekoğlu: "Halkla ilişkilere farklı isimler aramaktan vazgeçmeliyiz"

Sempozyumda "Halkla ilişkileri anlamak" başlıklı bir konuşma yapan Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Filiz Balta Peltekoğlu, halkla ilişkilerin adlandırma ve anlamlandırma sorunu yaşadığını söyledi. Halkla ilişkilere algı yönetimi, itibar yönetimi gibi adlar verilmeye çalışıldığını ifade eden Peltekoğlu, dünyada bu meslek alanında bulunan 69 dernekten 64'ünün isminde halkla ilişkiler olduğunu, dolayısıyla mesleğe başka isimler vermeye çalışmaktan vazgeçilmesi gerektiğini belirtti. "Halkla ilişkiler, basın bülteni yazmak değildir, röportaj ayarlamak, imaj oluşturmak değildir, sadece etkinlik düzenlemek değildir" diyen Prof. Filiz Balta Peltekoğlu, halkla ilişkilerin kapsamının çok geniş olduğunu örneklerle anlattı. Konuşmasının sonunda yapılması gerekenleri de belirten Peltekoğlu, yenilikleri takip etmeliyiz, iletişim becerilerimizi geliştirmeliyiz, medyanın işleyişi hakkında bilgi sahibi olmalıyız, başka kültürleri anlamalı, etnosentrik olmamalıyız ve kütüphanemizi zenginleştirmeliyiz dedi.

Otay Demir: "Halkla ilişkiler eğitiminde interdisipliner yaklaşım gerekli"

Konuşmasında halkla ilişkiler eğitiminin nasıl olması gerektiği üzerinde duran Maltepe Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Filiz Otay Demir, halkla ilişkiler eğitimini başka alanlarla desteklemek gerektiğini, iyi bir halkla ilişkilercinin sosyoloji, psikoloji, uluslararası ilişkiler, pazarlama bilmesinin önemli olduğunu, bütün bunlar harmanlandığında ortaya iyi bir sonuç çıkacağını ifade etti ve sözlerini şöyle sürdürdü: "Mümkünse yandal yapın, çift anadal yapın, o da olmuyorsa seçimlik derslerinizi başka alanlardan seçerek kendinizi geliştirin."

Ülger: "Sosyal medyayı iyi analiz etmeliyiz"

Konuşmasını halkla ilişkiler ve sosyal medya üzerine inşa eden Yeditepe Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Billur Ülger, bugün dünya nüfusunun yarısının internet erişimine sahip olduğunu, yüzde 37'sinin sosyal medya kullandığını, yüzde 66'sının cep telefonu kullanıcısı olduğunu ifade etti. Türkiye'de oranların dünya ortalamasının çok üstünde olduğunu söyleyen Ülger, nüfusun yüzde 52'sinin sosyal medya kullanıcısı olduğunu belirtti.

Türkiye'deki sosyal medya kullanıcılarının günde üç saatlerini sosyal medyada geçirdiklerinin altını çizen Prof. Ülger, sosyal medyayı anlamadan halkla ilişkilerde başarılı olmanın mümkün olmadığını, insanların medya kullanım alışkanlıklarının değiştiğini söyledi. İdeal bir sosyal medya kampanyasının etkileşimci, zorlamaya dayanmayan, bilgiyi olabildiğince paylaşan ve inandırıcı olması gerektiğini belirten Prof. Billur Ülger, konuşmasını başarılı bir sosyal medya kampanyası hakkında bilgi vererek tamamladı.

Uygulamada halkla ilişkiler

Marketing Communications Başkanı Senem Çapa ve Ajans Koordinatörü Esil Sönmez, birlikte yaptıkları sunumda halkla ilişkilerin sektörel boyutunu değerlendirdiler. Özellikle müşterilerinden aldıkları briefleri nasıl halkla ilişkiler uygulamalarına dönüştürdüklerini anlatan Çapa ve Sönmez, ajansın yürüttüğü halkla ilişkiler faaliyetlerinden örnekler verdiler.

Üsküdar Üniversitesinin **dijital yüzü** ÜÜTV

(HÜR Haber Merkezi) Üsküdar Üniversitesi tarafından dijital medyaya kazandırılan Üsküdar Üniversitesi Televizyonu ÜÜTV, ortaya çıkardığı özgün içerikle her geçen gün daha fazla sayıda seyirciye ulaşmayı başarıyor. Üsküdar Üniversitesi ve NPİSTANBUL Beyin Hastanesi tarafından düzenlenen birçok etkinliği canlı yayınlarla izleyicisine ulaştıran ÜÜTV ayrıca özel programlarıyla da dikkat çekiyor. Hafta içi her sabah 9.00-9.30 arası Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi öğrencileri tarafından hazırlanıp yayınlanan Üsküdar Yenigün programıyla başlayan ÜÜTV günlük yayınları, haftalık 15 farklı canlı yayından oluşuyor. Üsküdar Üniversitesi ve NPİSTANBUL Beyin Hastanesi'nin akademik ve idari personelleri tarafından hazırlanan programlar, özgün içerikleriyle her kesimden izleyiciye hitap ediyor. Bir üniversite televizyonunun çok ötesinde yayınlara ve içeriğe imza atan ÜÜTV, internet ortamından HD kalitede izlenebiliyor. ÜÜTV yayınları ayrıca Üsküdar Üniversitesi Televizyonu'nun resmi Facebook sayfasında da canlı yayınlarını paylaşıyor.

Genç yetenekler ödüllendirildi

(HÜR Haber Merkezi) Üsküdar Üniversitesi'nin koordinatörlüğünde, İstanbul Kalkınma Ajansı'nın destekleriyle gerçekleştirilen Ulusal Yetenek ve Mentor Ağı Projesi tamamlandı. Projenin finalinde gerçekleştirilen ödül töreninde başarılı olan üç proje ödüllendirildi. Dilimizin Kültür Hazineleri projesi birinci oldu.

Üsküdar Üniversitesi Altunizade Yerleşkesi Nermin Tarhan Konferans Salonu'nda gerçekleştirilen ödül törenine AK Parti Genel Başkan Yardımcısı ve Üsküdar Üniversitesi Mütevelli Heyeti Kurucu Üyesi Mustafa Ataş ile Üsküdar Kaymakamı Murat Sefa Demiryürek de katıldı.

Prof. Dr. Nevzat Tarhan: "Öğrenmede usta-çırak ilişkisi etkili oluyor"

Törenin açılış konuşmasını yapan Üsküdar Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Nevzat Tarhan, üstün yetenekli gençlerin ve çocukların yeteneklerinin birebir eğitim modeliyle ortaya çıkacağını belirterek, "Bu çocuklar birebir öğrenemezse harcanıyorlar. Düşünce stili farklı olduğu için aykırı olarak nitelendiriliyorlar. Özel yetenekli çocuklara birebir öğretmenin yolu da bu mentorlük sistemi. Usta-çırak sistemi içerisinde öğretmek etkili oluyor" dedi.

Konuşmada nörobilimde yapılan son çalışmalara da değinen Prof. Tarhan, "Aslında insan boş bir tablo gibi doğmuyor. Ciddi bir yetenek potansiyelinde doğuyor ama hangi ortamda yetişirse onun özelliklerini alıyor. İnsan beyni öğrenmeye son derece açık. Öğrenme sosyal olarak alktarılıyor. İnsan genetik mirastan çok modellemeyle öğreniyor. Bu nedenle öğrenmede usta-çırak ilişkisi çok dikkat çeken bir ilişki" dedi. IQ'su çok düşük ya da çok yüksek çocukların akademik ve sosyal uyum zorlukları yaşadıklarını ve bu nedenle özel eğitime ihtiyaçlarının olduğunu belirten Prof. Dr. Nevzat Tarhan, "Bütün insanlara 41 numara ayakkabı giydiremediğimiz gibi, bu çocuklara da aynı eğitimi verirseniz farklı yeteneği olan çocuklar harcanırlar" uyarısında bulundu.

"Bilgi çağının fabrikaları üniversiteler"

Bilgi çağının fabrikalarının üniversiteler olduğunu ifade eden Prof. Dr. Nevzat Tarhan, "Üniversiteler fikir üretiyorlar. Ürettikleri fikirleri tasarlayıp satıyorlar. İleri teknoloji oluşturuyorlar ve dünyaya bu şekilde hükmediyorlar. Bu da projelerle olacak bir durum, o nedenle biz de bilim çağını kaçırmak istemiyorsak yeni fikirler üretmeliyiz. Yeni ve farklı bakış açısı getiren, yeni açılımlar sağlayan girişimci gençlerin önünü açmamız gerekiyor. Onlara nitelikli ortam sağlamamız gerekiyor. Bunu yapabilirsek bu çocuklar yol alırlar" dedi.

Özkan Yavuz: "Üstün yetenekli gençler milli değerdir"

İSTKA Genel Sekreteri Özgül Özkan Yavuz, üstün yetenekli gençlerin ülkemizde ve dünyada milli değer olarak görüldüğünü belirterek, İSTKA olarak 2017 yılında Çocuklar ve Gençler Mali Destek Programı kapsamında 43 projeye destek verdiklerini, bunlardan 19'unun üstün yetenekli çocuk ve gençlere yönelik projeler olduğunu söyledi. Yavuz, toplam bütçesi 13 milyon TL olan bu 19 projeye ajans olarak yüzde 90 oranında hibe sağladıklarını ifade etti.

İncekara: 'Bedensel beslenme gibi zihinsel beslenme de gerekiyor"

Üsküdar Üniversitesi Özel Yetenekli Çocuklar Uygulama ve Araştırma Merkezi (ÖYEMER) Müdürü, Proje Danışmanı Halide İncekara ise özel yetenekli çocuklara eğitim desteği verilmesi ve projenin Türkiye geneline yayılması gerektiğine dikkat çekti. Bedensel beslenme gibi zihinsel beslenmenin de şart olduğunu, bunun için kurumları hazırlamak gerektiğini belirten İncekera, "Öğrenmişlik aynı zamanda davranış cahilliği yapar. Öğrenmek sınırlar çizer. Cahil cesareti dediğimiz bir cesaret var ki o da çocuklukta gizlidir. Birden sizin bitti dediğiniz yerde o çocuklar size cümleleriyle cahillik cesaretiyle hayatı yeniden başlatır" dedi. Projeyi ülkenin temel politikası haline getirmeyi amaçladıklarını ifade eden İncekara, Üsküdar Üniversitesi'nin projenin yürütücülüğünü yapmakla bunun gururunu her zaman yaşayacağını söyledi.

Ataş: "Üstün yetenekli gençlerin fark edilmesini sağlayan bir proje"

AK Parti Genel Başkan Yardımcısı ve Üsküdar Üniversitesi Mütevelli Heyeti Kurucu Üyesi Mustafa Ataş, törende yaptığı konuşmada üstün yetenekli gençlerin fark edilmesini sağlayan bu projenin başarılı olduğunu belirterek "İmkan ortaya konduğu zaman geçmişteki başarılarımızı yeniden gerçekleştirecek bir Türkiye inşa edeceğimizi düşünüyorum. Türkiye'de bu çalışmayı ilk kez yapan Üsküdar Üniversitesi'ni ve emeği geçenleri kutluyorum" dedi.

Ünübol: "Üstün yetenekli çocuklar yer üstündeki madenlerdir"

Proje Koordinatörü Yrd. Doç. Dr. Hüseyin Ünübol, proje çıktılarının sunumunu yaparak bir yıl boyunca devam eden çalışmalarda elde ettikleri sonuçları açıkladı. Üstün yetenekli çocukların yer üstündeki madenler olduğunu ve bu yeteneklerin ilgi ve kapasitelerine göre eğitim almalarını amaçladıklarını ifade eden Yrd. Doç. Dr. Hüseyin Ünübol, "Dünyadaki ilk akademisyen ve yetenekli gençlerin buluştuğu bir platform olmuştur. 60 saatlik bir müfredat ve içerik oluşturulup sanal ortamda paylaşılmıştır. Hedeflerimizin çok üstünde rakamlara ulaşılmış, Türkiye'de ciddi bir farkındalık oluşturulabilmiştir. Onlarca gencimiz ve akademisyenimiz bir aidiyet çatısında gelecek yıllar için çalışmalarına başlamıştır" dedi.

Başarılı üç proje ödüllendirildi

Projeler arasında yapılan değerlendirmelerde üç proje ödüle layık görüldü. Birinciliği, İstanbul Bilsem öğrencilerinin hazırladığı "Dilimizin Kültür Hazineleri Projesi" aldı. Danışman öğretmen Erşah Kayapınar ve öğrenci Nisa Ünsür'e ödülünü Prof. Dr. Nevzat Tarhan verdi. İkinciliği, Kartal Anadolu İmam Hatip Lisesi öğrencilerinin hazırladığı "Robotik El Sisteminin Üç Boyutlu El Hareketleri İle Online Sistem Üzerinden Kontrolü Teletouch" projesi kazandı. Danışman öğretmen Ersin Ertürk ve öğrencileri Musa Sadık Ünal ile Abdurrahman Emirhan Ünal'a ödülleri Halide İncekara tarafından verildi. Üçüncülük ödülünü ise Kocaeli Fen Lisesi öğrencilerinin hazırladığı "Bu Robot Sesli Komutlarınızla Ev İşlerinizi Yapıyor" isimli proje kazandı. Danışman öğretmen Şadiye Öztürk ve öğrenci Ahmet Akif Kaya ödüllerini Üsküdar Kaymakamı Murat Sefa Demiryürek ile İSTKA Genel Sekreteri Özgül Özkan Yavuz'dan aldı.

“Reklamcılar Reklamın **iyisi de** vardır, **kötüsü de**!

■ **Meryem Özkan**

Brand Camp etkinliği çerçevesinde Fakültemize gelen reklamcılarla ayak üstü röportajlar yaptım ve aklıma gelenleri sordum.

Mustafa Can (Koro Ajans Başkanı)

Reklamın iyisi kötüsü olmaz mı?

Elbette kötüsü olur. Reklamın bir ayağı prestije dayanmak zorunda ve biz marka algısında prestijde kırılmış markalarla bağ kurmak istemiyoruz. Ama bilinirlik tarafından baktığımızda kötü bir öykünün anlatılma oranı iyi bir öykünün anlatılma oranından daha yüksek.

Kötü reklam kendini sattırır mı?

Sattırmaz, bilinirlik oluşturur. Bizdeki en pahalı şey, en zor elde edilen şey bilinirliktir. Bir markayı daha önceden bir bağlamla duymuş olman gerekir. Mesela Adidas, kelime olarak hiçbir anlamı yok ama adını duyduğunda zihninde bir şeyler canlanıyor. Zihninde canlanan şeyleri sana öğretmek dünyanın en pahalı ve zor işi. İşte buna bilinirlik deniliyor. Bazen kötü diyaloglarla da insan zihninde bilinirlik oluşturulabiliyor, sonrasında o kötü bilinirliği düzeltmek adına çaba sarf edilmesi gerekir. Prestij ayağında ise kötü reklam bizi markadan uzaklaştırır.

Reklamların internete kaydığı ve gelecekte internet reklamcılığının daha da büyüyeceği doğru mu?

Geçen yıl Nielsen verilerine göre İnternetin Türkiye pazarında toplam cirodaki yeri yüzde 25-30 arasındaydı. Hala yüzde 50 konvansiyoneldeyiz (geleneksel medya). TV, gazete, outdoor mecralar daha ağırlıklı. Dijital kaçınılmaz ama bu ülkeden ülkeye değişiyor. Türkiye'de çok yoğun internet, mobil kullanımı var, haliyle çok güçlü bir yüzde 30 var. Ama mesela Almanya'da mobil kullanım oranı o kadar yüksek değil, çünkü cep telefonu kullanım oranı o kadar yüksek değil. Teknolojinin kullanımına göre değişiyor.

Kaan Batır (Project House /Yaratıcı Yönetmen)

Reklamcılık sizin için ne ifade ediyor?

Benim için reklamcılık, bir futbolcunun sokakta çamurda futbol oynarken aldığı zevk gibi. Ama profesyonel hayatta biraz daha farklı işler. İşin içine bütçe kontrolü giriyor, stratejik yaklaşımlar giriyor, kendi içinizde ajans içinde ekip yönetimi giriyor. Doğru stratejik kurguyu doğru estetik anlatım ile birleştirmek gerek ve bunların ahenk ile çalışması gerekiyor. Reklam çok fazla değişkeni olan bir husus.

Türkiye'de reklam sektörünün geleceğini nasıl görüyorsunuz?

Sektörde şu an bir gelişim yaşanıyor. İyi bir noktada olduğumuzu düşünüyorum ve bu gelişimin artacağına inanıyorum. Reklamda ikon ülke değiliz ya da jenerik ülke değiliz ama bu biraz da ülkenin konuya bakış açısıyla alakalı. Devlet politikaları, ürün politikaları bunlar reklamı etkileyen unsurlar.

Reklamların internete kaydığı ve gelecekte internet reklamcılığının daha da büyüyeceği doğru mu?

Dijitalde gelişimler var ama reklam hala televizyonda. Artık sadece televizyonda da değil, hem televizyon hem internet, hem televizyon hem outdoor mecralar. Televizyon olmak zorunda ve diğer mecralar ile desteklenmesi gerek. Bundan 100 sene sonra ne olacak bilmiyorum ama 10 sene sonra da televizyon olacak. İzleyici, tüketici hangi mecrada ise orası değerlidir

Kerem Kanık

(Titrifikir Ajans Kurucu Ortağı)

Reklamcılık serüveni sizin için nasıl başladı?

İlk reklam deneyimim Serdar Erener ile başladı. Serdar bir konu hakkında bana brief verdi, çalışmamı istedi. Ben de eve geldim. Annem görüşmemi sordu. Ben de bana verdiği briefi ona anlattım. Girdim odama deli gibi çalıştım. 4-5 tane senaryo yazdım. Sabah Serdar'ın yanına giderken masanın üstünde bir kağıt gördüm. Annem de bir senaryo yazmış, onu da aldım yolda okurum diye ama hiç beğenmeyerek aldım. Çok ukalayım, annem nereden ne yazacak diye düşünüyorum. En sona annemin senaryosunu koydum. Serdar'a anlattım tek tek fikirlerimi, birinci fikir, ikinci fikir Serdar beni dinliyor ama gözünde hiç ışık yok beş taneyi anlattım. Vay be bu çok iyi demedi. Ben de denize düşen yılana sarılır, annemin senaryosunu kendi senaryommuş gibi anlattım. Serdar'ın bir anda gözleri açıldı. "Tamam şu an aklının çalıştığını anladım. Senden reklamcı olur" dedi. İlk işe girişim böyle başladı.

Reklamcılık sizin için ne ifade ediyor?

Reklam artık benim bir organım. Reklam benim için malzeme toplayıp, topladığın malzemeyi kusma sanatıdır. Hayatımın içindeki her şeye, şu an yaşadığımız andan dahi bir malzeme çıkarmak onu minimalize etmek ve yarın öbür gün ürün tanıtımında, pazarlamada, reklam ile ilgili bir organizasyonda kullanmaya odaklı yaşıyorum. Mesleki dejenerasyon diyebiliz buna.

Reklamların internete kaydığı ve gelecekte internet reklamcılığının daha da büyüyeceği doğru mu?

Türkiye'de bundan beş sene önce internet her şeyi ele alacak offline televizyon reklamcılığı bitecek deniyordu. Bundan on sene önce beş sene için söyleniyordu, yani beş sene önce bitmesi gerekiyordu ama bugün rakamlar ve sonuçlar hala böyle değil. Genel olarak Türkiye coğrafyasına baktığında Hatay'da, Van'da Türkiye'nin her yerinde gofret yeniliyor, kola içiliyor. Dolayısıyla sen oraya da bir şeyler satıyorsun. Oradaki insanların interneti Ankara, İstanbul, İzmir gibi etkin kullanmaya başlamasına bence daha çok uzun süre var. Ama internet çok parlak, önü açık bir mecra.

Hulusi Derici (M.A.R.K.A. Ajans Kurucusu)

Reklam serüveni sizin için nasıl başladı?

Resime, çizgi romana çok meraklıydım. İlkokul 1'e gitmeden 2'ye gittim. Okuma yazmayı, çizgi roman merakımdan teyzemin peşinde dolaşarak öğrendim. Çizgi roman merakı, resim çizme merakı, söz söyleme sanatıyla, insanları etkileme işiyle ilgilendim. Nasıl davranırsam ne sonuç üretirim, ne yaparsam nasıl sonuç alırım, ne söylersem nasıl anlaşılır gibi konulara fazla kafa yordum. Resim merakım, gözle ve sözle etkileme işine meraklı olduğum için büyüklerim güzel sanatlara, grafik tasarıma yönlendirdi. Grafik tasarım işi aklıma yattı. Oradan da reklamcılık başladı.

Reklamın iyisi kötüsü olmaz mı?

Reklamın iyisi kötüsü olmaz lafı neredeyse reklamcılığın, modern reklamın olmadığı dönemlerde ortaya çıktı. Reklam olmayalım abi diye bir cümle vardı. Yani böyle saman altından gidelim, herkes farkına varmasın. Reklamın kötüsü olmaz lafı birilerinin hakkımda iyi veya kötü konuşması ile şöhret yaratma anlamında kullanılmıştır. Yoksa reklamın iyisi kötüsü olmaz mı, her şeyin iyisi kötüsü var. İnsanın iyisi kötüsü var, otomobilin iyisi kötüsü var, reklamcının iyisi kötüsü var. Dolayısıyla reklamın da iyisi kötüsü var.

Kötü reklam kendini sattırır mı?

Sattırmayan reklam zaten kötü reklamdır. Neye göre ölçüyoruz reklamı? İyi reklamın amacı tabii ki malı sattırmak, bilinirliği, şöhreti artırmak, talep doğurmak, rakipleri varken seni almasını sağlamak. Sattırmayan reklama iyi reklam denilebilir mi? Çok güldük biz bu reklama, çok eğlendik, çok iyi reklam diyemeyiz. Güzel reklam diye bir şey yoktur. Doğru reklam ya da yanlış reklam vardır. Doğru reklamın ya da iyi reklamın başarması gereken şey hizmetinde olduğu markaya satışıyla, bilinirliğiyle katkıda bulunmaktır.

Reklam sürecinde bütçe fikri etkiler mi?

Kesinlikle. Bütçeyi bilmeden sadece masaya dayanarak yaratıcı bir çalışma yapılamaz. Kaynaklarla hedeflerin arasından doğar yaratıcılık. Bol bulamaç kaynaklarla yaratıcı olunmaz.

Reklam vereni reklam fikrini gerçekleştirme konusunda nasıl ikna ediyorsunuz?

Reklam veren genel müdür, satış müdürü, pazarlama müdürü, genel müdür yardımcıları ya da patrondan oluşan 6-7 kişiden ibaret. Bu 6-7 kişiye bir fikri satamayan, o adamların ürününü 6-7 milyona nasıl satabilir? Neyi neden yaptığını biliyorsan, müşterinin sorularını cevaplarınla ikna edebiliyorsan o zaman fikri satın alıyorlar.

deneyimlerini paylaştı”

Nuray Gül

Üsküdar Üniversitesi’nde düzenlenen Brand Camp Marka ve Reklam Günleri etkinliğinde reklam sektörünün temsilcileri deneyimlerini öğrencilerle paylaştı.

Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi Reklam Tasarımı Bölümü ile Reklam ve Marka Kulübünün ortaklaşa düzenlediği Brand Camp Marka ve Reklam Günleri’nin ikincisi merkez yerleşke Nermin Tarhan Konferans Salonunda gerçekleştirildi. Etkinlikte Y&R Team Red Reklam Ajansı’ndan Can Yıldız ve Aycan Semizer, Koro reklam ajansı sahibi Mustafa Can, Project House Yaratıcı Yönetmeni Kağan Batır, Titrifikir Reklam Ajansı kurucu ortağı Kerem Kanık deneyimlerini öğrencilerle paylaştılar. Etkinliğin son oturumunda ise GODE reklam ajansı sahibi Kaan Uskanlı ve ekibi, uygulamalı bir çalışma gerçekleştirdi.

Etkinliğin açılış konuşmasını yapan İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Nazife Güngör, bu yıl ikincisi yapılan Brand Camp ve Marka ve Reklamcılık Günleri’nin sektörle yaptıkları işbirliğinin güzel bir örneği olduğunun altını çizerek, öğrencilerin bu tür etkinliklerden azami fayda sağlamaya çalışmaları gerektiğini ifade etti.

Brand Camp Marka ve Reklam Günleri etkinliğinin ilk konuşmacıları olan Team Red ajansından Can Yıldız ve Aycan, Team Red Ajansı’nın gerçekleştirdiği reklam filmleri ve stratejileri hakkında bilgiler verdiler. Temsil ettikleri kurumların kendi sektörlerinde ciddi bir rekabet içinde olduklarının altını çizen konuşmacılar, reklamcılıkta fark yaratan şeyin hikaye olduğunu vurguladılar. “Aslında işin özü reklam filmi için sağlam hikaye bulmakta yatıyor. Sen hikayeyi bul, kimi oynatırsan oynat, yeter ki hikayen güzel olsun” diyen Can Yıldız, öğrencilere şu tavsiyede bulundu: “Reklam sektöründe çalışmak istiyorsanız, sizi öne çıkaracak şey fikirdir. Reklamcılık stresli, emek isteyen, sadece para kazanmak için yapılacak bir iş değil, bu işi sevmeniz lazım.” Aycan Semizer de Vodafone GSM firması adına düzenledikleri, kadına yönelik şiddeti önlemeye yönelik olarak geliştirilmiş “kırmızı ışık” uygulamasını anlattı.

Bir öğrencinin, “Reklam yazarı olmak istiyorum, bunun yetenekli olmakla ilgisi var mı?” şeklindeki sorusunu cevaplandıran Can Yıldız, “Sürekli kendinizi geliştirmeli ve deneyimlemelisiniz. İzlediğim reklamları ben yazsam nasıl yazardım diye deneyimleyerek başlayabilirsiniz. Kötü fikriniz olmadan, iyi bir fikriniz olamaz” dedi. Konuşmaların sonunda Reklam Tasarımı ve İletişimi Bölüm Başkanı Yrd. Doç. Dr. Dinçer Atlı konuşmacılara plaket takdim etti.

“Uygulayamadığınız tüm fikirler çöptür”

Brand Camp Marka ve Reklam Günlerinin ikinci konuşmacısı Mustafa Can, on yıldır sektörde ajans başkanı olarak çalıştığını belirterek, reklamcı olmakla ilgili dikkat çekici noktalara değindi. Reklamcıların ana ihtiyacının fikir olduğunu söyleyen Can, yaratıcı bir zihin için kullanma kılavuzundan söz etti. Can’a göre, yaratıcı zihnin dört temel özelliği söz konusu: Eleştirel bakış, soru sormayı bilmek, öğrenmek, heyecan ve motivasyon.

Konuşmasında fikirlerin uygulanabilir olmasının önemine değinen Can, “Uygulayamadığınız tüm fikirler çöptür” dedi ve Facebook örneğini anlattı. Fikir üretmede heyecanın öneminden de söz eden Can, “Kendinize daha anlamlı heyecanlar bulmalısınız. İnsanlarla tanışın, fikir üretirken o insanlara ihtiyacınız olacak” dedi. “Motivasyonunuz düştüğünde ne yapıyorsunuz” şeklindeki bir soruyu, “Birisiyle tanışıyorum, mesela terziye gidiyorum, onun hayat hikayesini ve işini nasıl yaptığını dinliyorum” diye cevaplayan Can, “İnsanlarla tanışın, onların hikayelerini dinleyin” dedi. Konuşma sonunda Reklam Tasarımı Bölümü öğretim üyesi Doç.Dr. Özgül Dağlı tarafından Mustafa Can’a plaket verildi.

Project House Yaratıcı Yönetmeni Kağan Batır, dijital reklamcılık konusunda detaylı bir sunum gerçekleştirdi ve ödül aldıkları reklam kampanyasının detaylarını öğrencilerle paylaştı. Titrifikir Reklam Ajansı kurucu ortağı Kerem Kanık ise bir reklam ajansında işlerin nasıl yürüdüğünü anlattı. Reklam sektöründe müşteri bakış açısı ile reklam ajansı bakış açılarının farklılaşabildiğini belirten Kanık, bu süreçte müşteriye doğruları aktarırken ajansın danışman rolünün önemini vurguladı. Etkinliğin son oturumunda GODE reklam ajansı başkanı Kaan Uskanlı ve ekibi, DAIKIN’den gelen müşteri briefi doğrultusunda uygulamalı bir çalışma gerçekleştirdi.

Youtuber Aslı Kızmaz: **Dijital dünyayı** seviyorum

Rabia Nur Yeşil, Erva Çalık, Nagihan Ayhan

Youtube fenomeni Aslı Kızmaz, Üsküdar Üniversitesi’nde düzenlenen “Sosyal Medya ve Pazarlama” başlıklı söyleşide dijital dünyayı gerçek dünyanın bir yansıması olarak tanımladı. Kızmaz, sosyal medyadaki paylaşımların kişinin kendisini en enerjik, en üretken hissettiği zamanlarda yapılması gerektiğini söyledi.

Üsküdar Üniversitesi Yeni Medya Kulübü’nün düzenlediği söyleşi Nermin Tarhan Konferans Salonu’nda gerçekleşti. Aslı Kızmaz konuşmasına kendi eğitim hayatından başladı ve meslek hayatıyla devam etti. 9 Eylül Üniversitesi’nde Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü’nü bitirdikten sonra İngiltere’de Pazarlama İletişimi alanında eğitim aldığını söyleyen Kızmaz, ardından İstanbul’a döndüğünü ve farklı şirketlerin kurumsal iletişim departmanlarında çalışarak tecrübe kazandığını anlattı.

“Dijital dünyada özgürsün”

Aslı Kızmaz konuşmasının önemli bir bölümünü sosyal medyaya ayırdı ve neden sevdiğini şu sözlerle ifade etti:

“İstediğini yapabiliyorsun, herkesle eşit hakka sahipsin, çok özgürsün, televizyon veya radyoda olduğu gibi belli normlara uymak zorunda değilsin, tamamen kendin olarak oradasın ve vermek istediğin mesajı istediğin gibi verebiliyorsun.” Kızmaz, değişik işyerlerinde çalıştıktan sonra kendi ajansını kurduğunda önce “Hayal Kahvesi” ile anlaştığını, ardından da Volkswagen gibi markaların dijital ortamda reklamını yapmaya başladığını, başarılı işlerin ardından çok sayıda taleple karşılaştığını belirtti.

“Dijital dünya hayatın ta kendisidir”

İçerik üretimi konusunda çok soru alan Aslı Kızmaz, içerik üretiminde püf noktanın, bizi mutlu eden, yapmayı sevdiğimiz şeyleri yapmamız olduğunu vurguladı. Doğallığı da çok önemli bir yere oturttu. Kızmaz, sosyal medyada içerik üretimi konusunda şunları söyledi: “Bunun bir formülü yok. Spesifik bir alana hizmet etmediğiniz müddetçe bunun bir formülü yok. Sizinle özdeşleşen içerikler üretmelisiniz. Ben enerjik olduğum anda üretirim. Dijital dünyayı hep Matrix’teki kırmızı hapı alanlar ve gerçek dünyayı mavi hapı alanlar sanıyorlar. Dijital hayat ile gerçek hayat birbirinin aynısıdır. Aslında gerçek hayatta da yaptığınız gibi; siz insanlara hayatınızın ne kadarını göstermek istiyorsanız dijital dünyada o kadarını gösterirsiniz. Ben çok mutlu, çok enerjik, çok iyi hissettiğim anlarda bir şeyler paylaşmayı, içerik üretmeyi seviyorum.” İçerik üretiminde kullanılan öğelerin kişinin kendisiyle özdeşleşmesi gerektiğinin altını çizen Aslı Kızmaz, kendisinden örnek verdi: “Volkswagen ile çalışıyorum ve Volkswagen markasını sevdiğim için de Volkswagen kullanıyorum.”

Sosyal medya fenomeni Aslı Kızmaz, sosyal medya kullanımı konusunda bir filtresi olmadığını, insanların neyi nasıl anlayacağını çok umursamadığını, takipçi kazanıp kaybetme kaygısıyla paylaşımlar yapmadığını söyledi ve “Benim için iki tip insan vardır; iyi insan ve kötü insan. İnsanlar da beni böyle tanısın istiyorum” dedi.

Leyla Bilginel: **Affetmek** bir saniyeliktir

Sinem Uyar

Bugünlerde çok satanlar rafında sıklıkla gördüğümüz "Sendeki Ben" adlı kitabın yazarı Leyla Bilginel ile kitabı üzerine konuştuk. Çok naif ve güler yüzlü tavrıyla sohbete o kadar dalmıştık ki, zamanın nasıl geçtiğini anlamadık. Konu konuyu açtı. Kitabından Phuket'e yerleşmesine kadar her şeyi içtenlikle anlattı. Küçük bir kız çocuğunun hayata karşı direnişini anlatan altın saçlı kızın öyküsünü okuduğunuzda kendinizden bir şeyler bulacağınıza eminim.

Kitabınızda altın saçlı kızdan bahsediyorsunuz. Eğer altın saçlı kız o zorlukları çekmeseydi yine aynı kadın Leyla Bilginel olur muydunuz?

Ben geçmişimden hiçbir şekilde şikâyetçi değilim. Artı ile veya eksi ile dünyaya geldiğimize inanmıyorum. Bir denge olduğuna inanıyorum. Yaradan'a inancın sonsuz ise bu dengeyi zaten kabul ediyorsun. Yaradan'ı reddettiğin noktada inancından uzaklaşıyorsun ve seni boşluğa düşürüyor. Neden tanınmış bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmedim diye düşünenler biraz daha düşünmeli. Çünkü zengin, varlıklı, bütün imkânları elinde doğan çocuk ileri yaşamında ciddi sıkıntılar yaşayabilir ve varlıktan yokluğa düşüp hiçlikte kaybolabilir. Ama bugün dağda ,mağarada yetersiz olarak büyüyen çocuk umuduyla çağırdığında, hayaliyle düşlediğinde; bugün dünyanın diğer ucunda ödüller alan, başarıya koşan bir insan olabilir. Onun için buradaki muhakemeyi iyi yapmak gerekiyor. Ben geçmişimi seviyorum. Onca şeye rağmen iyi ki yaşamışım ki bugünkü ben olabilmişim.

Kitabınızda babanızın baskıcı ve sert yapıda olduğundan söz ediyorsunuz. Babanıza karşı hâlâ öfke duyuyor musunuz?

Hiç duymuyorum. Öfke duyan herkese de şunu söylüyorum: "Affetmek bir saniyeliktir. Affedersin için rahatlar, özgür olur ve bırakırsın. Affetmemek ise üstünde ağır bir yük taşımaktır." Sorarım kendime; "Bir saniyelik basit bir çözümü seçmek yerine değer mi sırtında o ağır öfkeyi taşımaya?" Öfke insanı tüketen bir şey. Geçmiş ile yaşamayacaksın. Her zaman önüne bakacaksın. Ama geçmişi de kendine rehber yapacaksın.

Kitabınızda on ikinci ve yirmi yedinci yaşlarınızın dönüm noktalarınız olduğunu söylüyorsunuz. On ikinci yaşta okula gönderilmeme gibi bir durum yaşadınız. Yirmi yedi yaşınızda dibe çöküş nedeni neydi?

Kardeşimi kaybetmem. Kardeşimin gidişi beni allak bullak etti. Ama bana çok büyük bir şey öğretti. Öyle bir döngü ki çocukluğumdan beri hayal ettiğim, istediğim rahat hayatın içine girdiğim ve tamam artık hayatında bir sorun kalmadı dediğim bir anda bir sabah canımın parçası olan, dünyanın yarısı olan erkek kardeşimi yatakta uyurken buldum. Yüzünde bir gülümseme ile gitmeye karar vermiş ve çıkıp gitmişti. Fakat ben bir yıl boyunca akıl dengemi yitirme durumuna kadar geldim. Ama sonrasındaki evrelerde bir yerlerde o kendi içinde hiçliğin içinden çıkma durumunu buldum. İşte orada da beş buçuk yaşındaki o kız çocuğu geldi ve beş gün boyunca yoğun bakımda kaldığımda bulup beni çıkardı. Kitapta bütün detaylar var.

Kitabınızda bir anda muhabir olmak istediğiniz için İstanbul'a gelme kararı aldığınızı ve güzel bir işte çalışıyorken istifanızı verdiğinizi anlatıyorsunuz. Nasıl bu kadar cesur bir karar alabildiniz?

Hayatımda hep böyle şeyler yapıyorum. Hayatımda belli bir noktaya geldiğimde o evreyi tamamlamış oluyorum. Başka bir evre içinde çıkış zamanımın geldiğine inanıyorum. Gençlere de şunu söylemek istiyorum: "Sabit, sürekli kendini tekrar eden hayatın içinde olmayın." Ben oyunculuğu da bu şekilde bıraktım. Çünkü sıkıldım. Daha ne kadar dizilerde oynayacağım, setlere gideceğim diye düşündüm. Hep aynı düzenin içinde olmaktan sıkıldım. Her on yılda bir her insanın kendini değiştirmesi gerekiyor. Muhakkak içinizde size yol gösteren bir şeyler olacaktır.

İngiltere'ye gitme fikri ve BBC 'de staj yapmanız, orada çalışmanız sonra tekrar geri dönmeniz...

Hiçbir zaman zor bir şey değildi bu benim için. İstedim ve hayal ettim. Gençlere de şunu söylemek istiyorum: "İsteyin ve hayal edin. Düşünce gücünüze güvenin." Düşününce evrende ona göre kanallar açılıyor. Hayatım boyunca çok istedim, inandım, çağırdım ve aldım.

Mucize ve kadere inanıyor musunuz?

Çocukluğumda uçağa binmek bile benim için hayaldi. Bırak İngiltere'ye gitmek, teyzemin yanında kalmaya bile gidemezdim. Şimdi yarın dünyanın diğer ucuna Phuket'e uçuyorum. İşte bunlar benim için mucizeler. Kadere ise inanmıyorum. Ben hayatın seçimlerimizden ibaret olduğuna inanıyorum. Kader döngüsünü kendi içimizde kendimiz var ediyoruz. Geldiğimiz, çıktığımız noktanın nerede ve nasıl olduğu değil, bizim hayatta neleri nelere tercih ederek seçtiklerimizin önemli olduğunu düşünüyorum. Hayat seçimlerimizden ibarettir.

Yazar olmayı hayal ettiniz mi?

Hayır. Hiç benim karakterime uyan bir şey değil yazmak. Ama siz gençlere ulaşmayı çok istiyorum. Dünya çocuklarına ulaşmayı çok istiyorum. Siz gençler çocukların bir önceki yolusunuz. Sizlerle o zemini oluşturursam, geleceği sizlerle daha sağlıklı kurabilirim.

Bundan sonraki projeleriniz neler?

Kitabımın devamını yazmayı düşünüyorum. Onun adı "Bendeki Sen". O kitapta Kayra'nın, oğlumun gözünden Leyla'yı anlatacağım. 30 yaş sonraki Leyla'yı. Anne çocuk ilişkisini anlatacağım. Başka projelerim de var. Çocuklar için bir köy kurmayı düşünüyorum. Kocaman bir arazi alıp köy yapmayı düşünüyorum. Otizmli, down sendromlu, engelli çocuklar, şiddete ve tacize maruz kalan çocuklar, sahipsiz çocuklar, hepsini içerisinde barındıran bir yetimhane yapmak istiyorum. Dünyanın en güzel köyü olacağına ve bütün dünyanın bu köye geleceğine inanıyorum. Önce Türkiye'ye sonra dünyaya açılmak istiyorum bu köyle.

Kelimelerin gücüne inanır mısınız?

Kelimelerin gücüne inanın. Kitapta da geçiyor. Ağzımızdan çıkan kelimeler evrene gidiyor. Onun karşıt enerjisi bize geri geliyor. Dert kelimesini ne kadar çok kullandığımızın farkında mısınız? Dikkat edin bundan sonra izlediğiniz televizyon programlarında sürekli kulağınızı tırmalayacak. Peki dert ne demek? Hastalık demek. Dünya bugün ne kadar hastalıkla uğraşıyor? Dünyanın içinde hastalık bitmiyor. Niye, çünkü biz bu kelimeyi sürekli telaffuz ettiğimiz için sürekli dert çıkıyor. Bunun gibi bir sürü kelime var aslında. Bununla ilgili de YouTube'da küçük küçük programlar yapıp atmak istiyorum. Hayatımızdan çıkarmamız gereken kelimeler var. Cümlelerin, kelimelerin gücünü anlatmak istiyorum.

Türkiye' yi özlüyor musunuz?

Özlemeye fırsatım kalmıyor. Çünkü çok sık gidip geliyorum. Normalde iki buçuk ay kalıyordum. Kitaptan dolayı biraz uzun kaldım. Phuket'i çok özledim. Çünkü Phuket gülen insanların ülkesi. Sıcak ve mutlu insanlar. İstanbul'da insanlar gergin ve mutsuzlar. Ama Türkiye'nin yeryüzü de dünyanın hiçbir yerinde yok. Türkiye topraklarını dünyanın gözbebeği olarak tanımlıyorum. Dünyanın kalbi Türkiye. O kadar seyahat ettim, o kadar ülke gördüm, hiçbir yerin Türkiye kadar detayları ve verileri olan toprağı yok. Dört mevsimi, gölü, akarsuyu, şelalesi, madeni, denizi… Dünya'nın hiçbir yerinde bunların hepsi bir arada yok. Türkiye bambaşka. Sahip çıkmak gerek.

Göçe maruz kalmış, savaştan dolayı her şeylerini kaybeden çocuklar hakkında ne düşünüyorsunuz?

Onlara içim parçalanıyor. Dünyaya bu şekilde geliyorlar. Hiçbir hakları, hukukları sorgulanmadan sual edilmeden kimse onlara bir şey danışmadan önlerine sunulan bir hayatın içine akıyorlar. Yaşamaya çalışıyorlar. Ama her şeyin bir tevekkül olduğuna, bir sınav olduğuna inanıyorum. Bugün onlar var olacak ki biz de insanlığımızı ortaya çıkartacağız. Bugün öyle şeyler olmasa, insan olmanın detayları ve temaları nasıl çıkacak ortaya? Bugün aç olmazsa, tok insanlığını nasıl gösterecek? Sen bugün aç olanın karnını doyurduğunda, ekmeğini paylaştığında insanlık ortaya çıkıyor. Herkes tok olsaydı o zaman insanlığın detayını nasıl anlayacaktık? İyiyi kötüyü nasıl ayırt edebilecektik? Seçimimizi neye göre yapacaktık? Bence bu dünya bir sınav.

Şimdiki gençleri nasıl değerlendiriyorsunuz?

Şimdiki gençliğe baktığımda bir hiçlik içerisindeler.

Çok az gencin beyni çalışıyor. Çok gereksiz bir akımın içerisinde sisteme esir olmuş vaziyette kendinin farkında olmayan, yok eden bir gençlik görüyorum. Telefonların içerisinde gereksiz programların ve kişilerin peşindeler. Dünyanın gençlere ihtiyacı var. Gençlerin dünyaya ihtiyacı var. Bundan sonraki nesil ne olacak bilemiyorum.

Gençlere önerileriniz neler?

Her ne yaparsınız yapın içinizdeki çocuğu sahip çıkın. Size verilen, sistemin zorladığı şartlarla konumlamalarla hareket etmeyin. Ailenizin baskısıyla hareket etmeyin. Yüksek bölümleri bitirmek, başarılı insan olmak demek değildir. Bazen bitirip istediğin noktaya geldiğini, başarıyı elde ettiğini sanırsın ama bakarsın ki mutsuzsun. Sebep, çünkü içindeki çocuk aslında işletmeyi okuyup şirkete de girip genel müdür istemiyordur belki. Milyarlar kazanıyorsun ama mutsuzsun. Belki de içindeki çocuk çok basit bir dünyanın içinde daha güzel bambaşka detayların içinde mutlu olacaktır. Kaçırmayın istiyorum işte. İçindeki çocuğu dinlersen ona göre hareket edersen doğru noktada mutlu olarak büyürsün. Bir de markanın peşine düşmeyin. Kaybedilmiş ruhlardan olmayın. Bugün yirmi milyonluk ayakkabıyı da giyseniz, yirmi liralık ayakkabıyı da giyseniz hiçbir şey değişmiyor. Ruhunuzu yormayın. Sisteme esir düşmeyin. Ruhlarınızı satın almalarına müsaade etmeyin.

Şimdiki zaman algısıyla sizin gençliğinizdeki zaman algısını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Hayat çok kısa. Bizim gençlik zamanlarımızda zaman geçmiyordu. Günü bitiremiyorduk. Şimdi ise zaman çok hızlı akıp gidiyor. Çünkü inanılmaz derecede hayatı tükettiğimiz için zamanı da çok hızlı tüketiyoruz. Evren çok hızlı akmaya başladı.

Phuket'te televizyonunuz, çamaşır, bulaşık makineleriniz yok, teknoloji olmadan nasıl yaşayabiliyorsunuz?

Hepsini elimde hallediyorum. Ne olur bunların peşine düşmeyin. Hiç maddelere takılmayın. Gençlere ısrarla bunu söylüyorum. Bunlar zaman kaybı. Gereksiz bir maddesel kirlilik ve yok edicilik diyorum ben. Esir düşmeyin bunlara. Elde bulaşık yıkamak kadar güzel bir şey yok. O kadar eğlenceli geliyor. Mesela bulaşık makinesi olduğunda, tık tık hemen yerleştiriyorum bulaşıkları. Ama elle yıkadığımda ben yıkıyorum, oğlum kuruluyor. O arada da sohbet ediyoruz. O sayede sohbete bir vesile oluşuyor. Keşke bunu bütün anneler yapsa. Kapatın makineleri, alın çocuklarınızı yanınıza, başlayın sohbete, şakalara. Bakın o zaman o çocuğun dünyası nasıl açılıyor. Bu kadar basit bir şey aslında.

Aşk hakkında ne düşünüyorsunuz?

Şu anda tek eksiğim aşk (Gülüyor). Onu da zamanında dolu dolu o kadar güzel yaşadım ki. Şu anda çok büyük bir hizmetin içindeyim. Çocuklar çok daha ağır basıyor hayatımda. Ama yakın bir zamanda onun da doğru bir zamanda geleceğini düşünüyorum. Artık gelmesini istiyorum. Çünkü kitaptı, yoğunluktu, çocuktu derken, projelerle zaten gelse de ziyan olacaktı. Ama şimdi zamanın geldiğini hissediyorum. Çünkü aşk güzel bir şey.

Tek başınıza anne olmayı istediniz. Tek başına çocuk büyütmeyi önerir misiniz?

Tek başına çocuk büyütmenin hiçbir yerinde zorluk görmüyorum. Tek zorluk maddi sıkıntıdır. Parasızlık zordur. Parasız çocuk büyütmek zordur. Ben tek başıma çocuk yaparak dünyaya çocuk getirme kararı aldım ama bu benim doğrumdu. Tek başıma çocuk yetiştirebileceğime çok inandığım için bu kararı verdim. Ama herkes için bu doğru demek değildir. Onun için bir kere değil bin kere düşünmek gerekiyor. Hiçbir çocuğun doğumunda veya dünyaya gelmesinde vesile olmak istemem. Herkesin doğruları farklıdır.

Hisseden üniversiteye hoş geldiniz

■ **Gamze Şimşek**

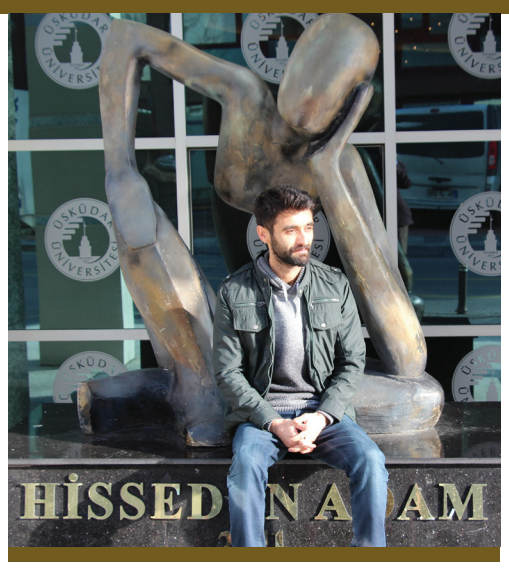

17. yüzyılda var olmak düşünebilmek ile ilişkilendiriliyorken ne oldu da 21. yüzyılda hissetmek kavramının popüleritesi arttı. Bireyselliğin öneminin arttığı milenyum çağında insanlar, yaşamda düşündüklerini hissetmek, hissettiklerini düşünmek mi istiyorlardı? Tek başına düşünmek, hayal gücünün sınırsızlığını ilan ettiği yeni dünyada insanlara yetmiyor muydu?

Bu sorular cevaplarını bekleyedursun, 2011 yılında eğitim hayatına başlayan ve mottosunu "İnsanı anla, dünyayı değiştir" olarak belirleyen Üsküdar Üniversitesi, üzerinde "Hisseden Adam" yazan bir heykelle karşılıyordu öğrencilerini.

Eğitim sisteminin düşünmek üzerine kurulu olduğu dünyada öğrencilerine hissedin diyen bir üniversitenin varlığı oldukça ilginç gelebilir. Peki neydi bu heykeli bu denli farklı kılan?

Bir üniversite okul girişinde neden öğrencilerini böyle bir heykelle karşılardı? Bu soruyu Rektöre, dekanlara sorsaydım çok mantıklı ve kabul görecek cevaplar alacağımı biliyordum, çünkü bu sanat eserini yaptırmak onların fikriydi. Elbette ki bir düşünceleri ve ulaşmak istedikleri bir hedefleri vardı. Oluşturmak istedikleri öğrenci profili ve farklı bakış açısına sahip bir üniversite olmak bunlardan birkaçı olabilirdi.

Oysa benim cevabını aradığım sorular bunlar değildi. Üniversite sınavını kazanmak için zorlu bir maratondan geçmiş ve hayatlarının yaklaşık 12 yılını düşünmeye adamış bu öğrencilerin heykeli ilk gördüklerinde ne hissettiklerini, eğitim hayatlarının ilerleyen dönemlerinde yani şu an bu heykel hakkında ne düşündüklerini merak ediyordum. Belki de Descartes'in düşüncesini belirttiği yüzyıldan itibaren geçen zamanda düşünmeden hissetmek, hissetmeden düşünmek imkânsız hale geliyordu.

İşte bu düşünceler eşliğinde okul koridorlarında derslerine yetişmek için koşuşturan öğrencilere iki kısa sorum vardı. Heykeli ilk gördüğünde ne hissettin? Şu an ne hissediyorsun?

Muhammet Mustafa Öztürk (Moleküler Biyoloji ve Genetik 3. sınıf)

Heykeli ilk gördüğüm günle ilgili bir anım var aslında. Yorulmuştum ve heykelin taş zeminine oturmuştum. Güvenlik görevlisi abimiz beni yıkılabileceği konusunda uyarmıştı. Şu an bakıyorum da beş altı kişi o zeminde aynı anda oturabiliyor. Sence çok mu kilolu gösteriyorum (Gülüyor). Ama ilk gördüğümde de şu anda da hislerim ve düşüncelerim aynı. Fikri çok beğendim!

Betül Kuğu (Medya ve İletişim Sistemleri 2. sınıf)

Aslında ilk gördüğümde çok fazla bir şey düşünmemiş ve hissetmemiştim. İnsanların toplandığı açık bir alan olarak görünmüştü gözüme. Şu an ise okulumuzun nöropsikoloji alanında yaptığı çalışmaları görünce anlamlandırabiliyorum.

Mehmet Kızılay (Bilgisayar Mühendisliği 3. sınıf)

Çok dertli bir heykel olduğunu hissetmiştim sanki. Eliyle kafasını sabitlemiş görüntüsü onu dertli gibi gösteriyordu. Ama şu an bir şeyler hissettiğini anlar gibiyim.

Yaren Ekşi (Reklam Tasarımı ve İletişimi 3. sınıf)

İlk gördüğümde sanatsal açıdan bazı detaylarının eksik olduğunu düşünmüştüm. Reklamcı gözü de diyebilirsin buna. Şu an ise insanda çağrıştırdığı anlamlar çok güzel ama yine de başka bir alana konması gerektiğini düşünüyorum. Sonuçta bir sanat eseri ve hak ettiği saygıyı görmeli.

Meryem Bektaş (Radyo ve Televizyon 2. sınıf)

İlk gördüğümde bir şey hissettim desem yalan olur. Ama bu simgenin amacını merak ettim. Şu an ise okulun konseptine uygun olduğunu düşünüyorum.

Furkan Hoşer (Bilgisayar Mühendisliği 3. sınıf)

Yüzündeki ifadesizliği ilk bakışta bir şeyler hissetmeme ne kadar engel olsa da, gövdesinin olmayışı onu bir arada tutan şeyin hisleri ve düşünceleri olduğunu anlamama sebep oldu. Tıpkı bir insan gibi.

Sorduğum sorulara aldığım cevaplar aslında oldukça açıklayıcı nitelikteydi. Birçok öğrenci ilk gördüğünüzde ne hissettiniz şeklindeki soruma mahçup ve utangaç tavırlar ile pek bir şey hissetmediklerini söylüyorlardı. Bir süredir düşünmek, kafa yormak ve mantıklı cevaplar aramakla boğuşan yeni üniversite öğrencisi gençler heykel hakkında bir şeyler hissetmek yerine oradaki varlığıyla ilgili mantıklı cevaplar üretmeye çalışıyorlardı. Şu an ne düşündüklerini ve hissettiklerini sorduğumda ise bir çoğunun gülümsediğini ve asıl hislerini özgürce dile getirebildiklerini görüyordum.

Heykelin yapılış amacının ne olduğu, okulun konsepti ile gözle görünür bir uyumunun olup olmadığı gibi soruların cevaplandırılmasını sizlere bırakıyorum. Hisseden heykeli olan bir üniversitede öğrencilerin hislerini öğrenmek daha doğruymuş gibi geliyor bana. Öğreniyorum da. Bu üniversitede her şey hissetmekle başlıyor.

700 öğrenciden **16 bin** öğrenciye

16 bin öğrenciyle eğitime başladık

(HÜR Haber Merkezi) Üsküdar Üniversitesi 6 bini yeni, 16 bin öğrencisiyle 2017-2018 akademik yılına başladı. Sağlık Bakanı Dr. Ahmet Demircan, Üniversitenin açılış töreninde verdiği açılış dersinde bilgi üretmenin önemine işaret ederek "Bilgiye hakimseniz, bilgi üretebiliyorsanız, bilgiyi teknolojiye dönüştürüyorsanız elbette ki gücü elde edersiniz" diye konuştu.

Üsküdar Üniversitesi Altunizade Yerleşkesi Nermin Tarhan Konferans Salonu'nda düzenlenen 2017-2018 Akademik Yılı Açılış Töreni'ne Sağlık Bakanı Dr. Ahmet Demircan, Üsküdar Üniversitesi Mütevelli Heyeti Üyesi, ASDER Onursal Başkanı ve Cumhurbaşkanı Başdanışmanı E. General Adnan Tanrıverdi, İstanbul Valisi Vasip Şahin, Üsküdar Kaymakamı Murat Sefa Demiryürek, İstanbul İl Sağlık Müdürü Prof. Dr. Kemal Memişoğlu, Aile ve Sosyal Politikalar İstanbul İl Müdürü Selim Çelenk, Üsküdar Üniversitesi Mütevelli Heyet Başkanı A. Furkan Tarhan ve üyeleri, üniversite öğretim üyeleri ve öğrenciler katıldı.

Prof. Dr. Nevzat Tarhan: "Dünya standartlarında eğitimle bilim insanı yetiştirmeyi hedefliyoruz"

Üsküdar Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Nevzat Tarhan, törenin açılış konuşmasında üniversite olarak dünya standartlarında eğitim verme idealiyle 700 öğrenci ile çıktıkları yolda bugün 16 bin öğrenciyle üst düzey kalitede eğitim imkânı sunduklarını söyledi. Öğrencilerini alanlarında çığır açacak buluşlara sahip bilim insanları olmaları için teşvik ettiklerini belirten Prof. Dr. Tarhan, bugüne kadar 7 bin 500 öğrenciyi mezun ettiklerini ifade etti. 200'e yakın Erasmus anlaşmasıyla psikoloji alanında en fazla Erasmus anlaşması olan üniversite olduklarının altını çizen Tarhan, Üniversite olarak Pozitif Psikoloji'ye önem verdiklerini vurguladı.

Prof. Dr. Tarhan konuşmasını şöyle sürdürdü: "Öğrencilerimize proje kültürü ve girişimciliği öğreterek bu anlamda öğrencilerimizin bir kimliği olmasını istiyoruz. Girişimcilik alanında ve proje kültüründe yetiştirmek gençlere heyecan katıyor ve daha araştırma odaklı oluyorlar. Bu nedenle müfredatımıza Pozitif Psikoloji ve Proje Kültürü dersi koyduk. Üniversite sadece meslek edindiren bir kurum değildir. Meslek edindirmenin yanı sıra AR-GE'yi yani bilginin ürüne dönüşmesini de önemsiyoruz."

Sağlık Bakanı Dr. Ahmet Demircan'dan ilk ders

Sağlık Bakanı Dr. Ahmet Demircan da törende akademik yılın ilk dersini verdi. İçinde yaşadığımız coğrafyada atalarımızın büyük medeniyetler inşa ettiğini belirten Bakan Demircan, "Biz bu büyüklüğün faturasını ödüyoruz. Çaresi için zihin yormamız lazım. Bir dönem bilgi ile akıl ile çok iyi işler yapan bu coğrafyayı inşa eden insanların bir dönem ayağı takılmış. Bilgi üretimini tekrar yakalamalıyız. Bilgiyi elde etmekten daha öte bir şey söylemeye çalışıyorum. Var olan bilgiye ulaşırsınız, öğrenirsiniz elbette ama bilgiye bilgi katmanın görevimiz olduğunu unutmayalım. Bu noktada değilsek daima arkadan gideriz.

Bu coğrafyanın parlayan yıldızı, umudu, mazlumlara umut vaad eden Türkiye siz gençlersiniz. Bu coğrafyanın umudusunuz. Bilgi üretecek, insanların hizmetine sunacaksınız. Biz gençleri bu noktada bulmak, görmek istiyoruz. Eğer biz bunu başaramazsak, etrafta bu konuda zaafa uğrayan örnekleri görüyoruz. Parça parça ediliyorlar, birbirine düşürülüyorlar" diye konuştu. Ülkemizde üniversite olmayan şehrin kalmadığını vurgulan Dr. Ahmet Demircan, bunun büyük bir sorumluluğu da beraberinde getirdiğini söyledi. Dr. Ahmet Demircan, bakanlık olarak gerçekleştirdikleri çalışmalara da değinerek, Türkiye'nin sağlıkta üretim yapması, dışarı açılması, kaliteyi yükseltmesi ve sağlığın sürdürülebilir olmasını hedeflediklerinin altını çizdi.

Profesörlük cübbeleri giydirildi

Açılış töreninde, Üsküdar Üniversitesi'nden profesörlük unvanı alan Prof. Dr. Abulfaz Süleymanov, Prof. Dr. Sultan Tarlacı, Prof. Dr. Muhammed Kürşat Yelken, Prof. Dr. Nurper Ülküer, Prof. Dr. Mehmet Zekai Pekkafalı, Prof. Dr. Murat Kalemoğlu, Prof. Dr. Tuğrul Akın ve Prof. Dr. Osman Nuri Küçük'e profesörlük cüppeleri giydirildi.

Öğrenci sayısı 16 bini aştı

Üsküdar Üniversitesi'nde ön lisans programlarında 5943, lisans programlarında 7597 ve lisansüstü programlarda da 2510 olmak üzere toplamda 16 bin 50 öğrenci öğrenim görüyor. İçinde bulunduğumuz eğitim yılında Üksüdar Üniversitesi ön lisans programlarına 2640, lisans programlarına 2549, lisansüstü programalara 963 olmak üzere toplamda 6 bin 152 yeni öğrenci kayıt yaptırdı.

F klavyeyle 89 dünya şampiyonluğu

Gülşah Kerimoğlu

Geçtiğimiz Eylül ayında yitirdiğimiz Prof. Dr. İhsan Sıtkı Yener, F klavyenin mucidi olarak biliniyor.

Yaşamını F klavyenin yaygınlaştırılmasına adamış olan Prof. Yener, 1946 yılında çalışmalara başlıyor ve Türkçe diline en uygun klavye konumundaki F klavyeyi 1955 yılında onaylatıyor.

F klavye daktilolarda zorunluydu

Bilgisayar öncesi dönemde yaygın kullanımda olan daktilolarda F klavye 1974'ten itibaren zorunlu hale geliyor. Ancak aynı zorunluluk bilgisayar klavyelerinde olmadığı ya da bu konuda bir devlet politikası geliştirilmediği için Q klavyeli bilgisayarlar memleketi adeta istila ediyor. F klavyenin üstünlüklerini savunanların çabaları sonucu değiştirmeye yetmiyor. Nihayet hükümet 2013 yılında bir adım atıyor ve 10 Aralık 2013 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanan bir başbakanlık genelgesiyle 2017 yılına kadar tüm kamu kurumlarındaki bilgisayar klavyelerinin F klavyeye dönüştürülmesini zorunlu hale getiriyor.

89 dünya şampiyonluğu

1957 yılından itibaren İNTERSTENO dünya şampiyonalarına katılan Türkiye Milli Takımı, bugüne kadar 36'sı rekor olmak üzere 89 dünya şampiyonluğu kazandı. En son 22-28 Temmuz 2017 tarihleri arasında Almanya'nın Berlin kentinde düzenlenen İNTERSTENO Kongresi ve Dünya Bilgisayar Klavye Şampiyonası'nda 30 dakikalık tecrübeliler kategorisinde birinciliği Celal Aşkın, ikinciliği Hakan Kurt ve üçüncülüğü de Emrah Kuyumcu kazandı. Aynı şampiyonada yarışan gençler de ilk üç dereceyi kimseye bırakmadı. Cengizhan Özal birinciliği, İlyas Pamukçu ikinciliği, Mehmet Kurt da üçüncülüğü elde etti.

F klavye Türkçeye daha uygun

F klavyenin kullanıcılara getirdiği kolaylıklar hakkında konuştuğum Orhantepe İsmek hızlı klavye kullanımı eğitmeni Mesude Cihanoğlu, Q klavye kullanımının yaygın olma nedenini "kapitalist düzenin bir parçası ve kültürel yozlaşmayla da ilintili bir durum" diye açıklıyor. F klavye kullanımının Türkçeye daha uygun olduğuna dikkat çeken Cihanoğlu, "Sadece ortadaki bu 8 harfle Türkçe bir metnin yüzde 55'i yazılabilir" diyor. Cihanoğlu, kurslara F klavye öğrenmeye gelenlerin çoğunluğunu kâtiplik sınavına girmek isteyenlerin oluşturduğunu belirtiyor, gençlerin işsizlik dolayısıyla kendilerine farklı yollar aradığını ve aynı zamanda F klavyenin kamu kurumlarında zorunlu hale gelmesiyle birlikte bu talebin gün geçtikçe arttığını dile getiriyor.

Toplumda F klavye ve Q klavye arasında tercih yapmak konusunda insanların korkularının olduğunu belirten Cihanoğlu, Q klavye kullanıcılarının, "Ben Q ile F kadar hızlı yazıyorum" diye iddiada bulunduklarını dile getiriyor. "F klavyeye geçenler F klavyede hızlandıktan sonra Q klavyenin yetersizliğini daha iyi görüyorlar" diye ekliyor.

Merakımı gidermek için sorularımı sıralıyorum.

Biraz kursunuzdan bahsedecek olursak; kursa kimler, neden geliyor?

Kursumuzu genellikle gençler tercih ediyor. Bunun da en büyük nedeni 'zabıt kâtipliği' sınavında başarılı olabilmek. Çok farklı eğitimler almış gençler işsizlik dolayısıyla kendilerine küçük yollar aramakta. İleri yaş grubu kursiyerlerimiz ise genellikle blog yazarları, kitap yazmak isteyen veya tez yazmak isteyen kişiler oluyor.

Kursiyerler kaç haftada F klavyede yazı yazmayı öğreniyorlar?

Tam olarak 2 haftada öğrenilmiş oluyor. Ancak hız konusu kişiye göre değişiyor. Herkesin becerisi ve ilgi alanı farklı. Ancak bu durum öğrenmeye asla engel değil. Herkes elbette öğrenebilir, hız zamanla yükselebilen ve düşebilen bir şey. Ancak F klavyede 10 parmak yazmak bir beyin refleksi olduğu için unutulmaz. Bisiklet sürmek ve yüzmek gibidir.

Gazetecilere F klavye konusunda tavsiyeleriniz var mı?

Gazetecilerimize öncelikle başarılar diliyorum. İçinden geçtiğimiz sürecin verdiği zorluklar konusunda her anlamda daha donanımlı olmalıyız diye düşünüyorum. 10 parmak klavye kullanmak gazetecilere avantaj sağlayacaktır. Dünyada da ülkemizde de haber hızına yetişmek artık zor. Bizi dünyada olan bitenler konusunda bilgilendiren parmaklar 10 parmak F klavye kullanarak daha hızlı ve verimli olacak, zamanı daha iyi kullanacaklardır.

İnternet gazeteciliği ve **haber doğrulama** paneli büyük ilgi gördü

Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi Yeni Medya ve Gazetecilik Bölümü tarafından düzenlenen İnternet Gazeteciliği ve Haber Doğrulama başlıklı panel Nermin Tarhan Konferans Salonu'nda gerçekleştirildi. Panelin açılış konuşmasını yapan İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Nazife Güngör, öğrencilerin kendilerini geliştirmeleri için sadece derslerle yetinmeyip bu tür mesleki toplantılara katılmalarının önemini vurguladı.

Panelde, Dogrulukpayi.com sitesi Yönetim Kurulu Başkanı Baybars Örsek ile Teyit.org sitesi editörü Gülin Çavuş, Prof. Dr. Süleyman İrvan moderatörlüğünde haber ve bilgi doğrulama süreçlerini nasıl gerçekleştirdikleri hakkında bilgiler verdiler.

"Gazetecilerin yapması gereken doğrulamayı yapıyoruz"

Baybars Örsek, Doğruluk Payı sitesinin siyasetçilerin iddia ve beyanlarını kontrol ve doğrulama amacı güttüğünü ve bu amacı gerçekleştirirken aslında gazetecilerin yapmaları gereken "bilgi doğrulama" (fact checking) pratiğini hayata geçirdiklerini anlattı. Örsek, TBMM'deki 300 milletvekilinin twitter kullanıcısı olduğunu ve dogrulukpayı.com'un bu hesapları takip ettiğini ve gerektiğinde açıklamaları kontrol ettiğini belirtti. Doğruluk Payı sitesi çalışmaya başladıktan sonra siyasetçilerin daha dikkatli olmaya başladıklarını kaydeden Örsek, bugüne kadar yaptıkları değerlendirlemelerin yanlış olduğunu söyleyen bir siyasetçinin çıkmadığını, hatta kendilerine teşekkür eden siyasetçilerin olduğunu belirtti. Bu konuda milletvekili danışmanlarına eğitim de verdiklerini kaydeden Örsek, konuşma metinlerini hazırlarken doğru bilgi kullanmalarının önemli olduğunu danışmanlara anlattıklarını belirtti. "Bizim derdimiz, toplumun doğru bilgilendirilmesidir" diyen Örsek demokratik karar alma süreçleri açısından doğru bilgiye duyulan ihtiyacın giderek arttığını ifade etti.

"Yanlış haberler en çok kriz anlarında yayılıyor"

Gülin Çavuş ise teyit.org sitesinin doğruluk payı'ndan farklı olarak haberlerle sosyal medyada dolaşıma giren çeşitli içeriklerin doğrulamasını yaptıklarını anlattı. Çavuş, özellikle kriz anlarında yanlış bilgi ve haberlerin çok hızlı bir şekilde yayıldığını ve bu dönemlerde doğrulamanın öneminin arttığını söyledi. Bir içeriği doğrulama analizine almak için aciliyet, viral olma ve önemlilikten oluşan üç kriteri dikkate aldıklarını anlatan Gülin Çavuş, içeriğin yanlış olduğunu ortaya koymak için en az iki kanıt aradıklarını belirtti. Konuşmasında yalan haber konusuna değinen Gülin Çavuş, "biz yalan haber ifadesini kullanmıyoruz, yanlış ya da eksik haber diyoruz, çünkü çoğu durumda gazetecinin bilerek yalan haber ürettiği iddiasında değiliz" dedi. Prof. Dr. Süleyman İrvan da katkı olarak kriz anlarında insanların her tür habere inanma eşiğinin düştüğüne ilişkin araştırmalar olduğunu söyledi.

"Girişimci olun"

Yeni Medya ve Gazetecilik öğrencilerinin sorularını yanıtlayan konuklar genç iletişimcilere boş zamanlarında farklı alanlardaki kuruluşlarda staj yaparak deneyim kazanmalarını, mutlaka yabancı dil öğrenmelerini ve dünyadaki yenilikleri takip ederek girişimcilik yanlarını geliştirmelerini tavsiye ettiler.

Çığ gibi **büyüyen** tehlike

■ **Büşra Özdoğan**

2017 yılında yayımlanan Uyuşturucu ile Mücadele Faaliyet Raporu'na göre, Türkiye'de 2007'den bu yana 2 bin 148 kişi uyuşturucu madde kullanımı yüzünden hayatını kaybetti. Son 2,5 yılda uyuşturucuyla mücadele kapsamında sadece ilaç ve tedavi masrafları için 147 milyon 346 bin 531 lira harcandı.

Asya ülkelerinde üretilen eroin maddesinin Batı ülkelerine nakli, Avrupa'da üretilen sentetik uyuşturucu ve ara kimyasalların ise Arap Yarımadası'nda yer alan ülkelere seyrinde transit ülke konumunda olan Türkiye, coğrafi konumu ve genç nüfusu sebebiyle uyuşturucudan doğrudan etkilenen ülkeler arasında. Bu yüzden, Türkiye'de uyuşturucuyla mücadele çalışmaları birçok kurum tarafından eşgüdümlü biçimde yürütülüyor. Bu kurumlar arasında Milli Eğitim Bakanlığı koordinesinde İçişleri Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü ile Narkotik Suçlarla Mücadele Dairesi Başkanlığı bünyesinde görevini sürdüren Türkiye Uyuşturucu ve Uyuşturucu Bağımlılığı İzleme Merkezi ve Türkiye Yeşilay Cemiyeti yer alıyor.

Her ne kadar uyuşturucu kullanımını önleme çalışmaları pek çok kurum tarafından eşgüdümlü bir şekilde gerçekleştirilse de, "Uyuşturucu ile Mücadele Faaliyet Raporu 2017"ye göre, Türkiye'de 2007'den bu yana 2 bin 148 kişi uyuşturucu madde kullanımından hayatını kaybetti. 2014-2016 yılları arasında 680 bin 575 kişi uyuşturucu tedavisi gördü ve ALO 191 Uyuşturucu ile Mücadele Danışma ve Destek Hattı'na ise 2,5 yılda toplamda 106 bin 112 çağrı geldi. Raporda, uyuşturucu tedavisinin maliyetine ilişkin veriler de yer alıyor. Buna göre, son 2,5 yılda uyuşturucuyla mücadele kapsamında sadece ilaç ve tedavi masrafları için 147 milyon 346 bin 531 lira harcandı.

Narkotimler görevde

Uyuşturucuyla mücadele için 2014 yılında Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde Narkotim birimi kuruldu. Narkotimler 2015 yılında 2 bin 940 olayda 4 bin 657 şüpheli, 2016'da 2 bin 143 olayda 3 bin 483 şüpheli, 2017'de ise 279 olayda 306 şüpheli yakaladı. Güvenlik birimlerinin kayıtlarına göre, ülke genelinde 2014'te 77 bin 664 olayda 117 bin 686, 2015'te 73 bin 17 olayda 108 bin 3, 2016'da ise 81 bin 222 olayda 114 bin 276 şüpheli hakkında işlem yapıldı.

2016 yılında ülke genelinde 104 milyon 814 bin 589 adet uyuşturucu madde (hap vb.) ele geçirilirken, 155 bin 849 kilogram uyuşturucu maddeye (esrar, eroin, kokain vb.) de el konuldu.

ALO 191 Uyuşturucu ile Mücadele Danışma ve Destek Hattı'na 2,5 yılda gelen 106 bin 112 çağrının 73 bin 329'u tedavi talep eden bağımlılardan gelirken, 12 bin 748 kişi de destek talep etti. Madde bağımlılığı tedavi merkezlerinde ayakta ve yatarak tedavi gören hasta sayısı ise bir hayli fazla. 2014'te toplam 247 bin 502 hasta tedavi görürken, 2015'te 193 bin 949, 2016'da ise 239 bin 124 kişi uyuşturucu madde tedavisi gördü.

Yayımlanan raporda, uyuşturucuyla mücadelede koruyucu önlemler olarak eğitim kurumlarına yönelik tedbirlerin arttırıldığı, her yaş grubuna özel modüllerden oluşan Türkiye Bağımlılıkla Mücadele Eğitim Programı'nın (TBM) hayata geçirildiği açıklandı. TBM kapsamında 28.349 rehber öğretmen eğitilerek, okullarda uyuşturucuyla mücadele programlarını yürütmeleri, öğrencilere doğru yaklaşım sergilemeleri, erken tanı ve tedavi süreçlerini desteklemeleri sağlandı.

Madde ile tanışma ve kullanım yaşı ilköğretime kadar düştü!

2006 yılı Türkiye Uyuşturucu Raporu'nda uyuşturucu madde kullanımına başlama yaş ortalaması 16'ydı. 2014 raporunda maddeyi ilk kez kullanma yaş ortalamasının 14'e düştüğü tespit edildi.

Madde kullanan bireylerle yaptığım röportajlar sonucunda raporda aktarılan verilerin doğru olduğu görülüyor. Madde bağımlısı bireylere maddeyle tanışma yaşlarını sorduğumda şunları söylediler; "M.C., 14 yaşındayım. Başladığımda 9 yaşındaydım, ilkokul sondaydım. 5 yıldır da aktif olarak kullanıyorum.'. 'D., 27 yaşındayım. İnan ne zaman başladığımı hatırlamıyorum ama nerden baksan 10 seneyi hayli hayli geçmiştir.. Z.Ş., 52 yaşındayım. Ben başladığımda çocuktum. Kaç yıl olduğunu bilmiyorum.. M.A., 17 yaşındayım. İlkokul sonlarda tanıdım maddeyi ama annem engellemişti. Asıl kullanmaya liseye geçtiğim yıl başladım. 15 yaşından beridir de kullanıyorum."

Madde kullanımına ailevi sorunlar nedeniyle başlıyorlar

Madde bağımlısı bireylerin aile ve ebeveyn tutumlarının, arkadaş çevrelerinin, ikamet ettikleri semtin, sosyoekonomik statülerinin madde kullanımına başlama ve sürdürme üzerinde önemli bir rolü söz konusu: "M.C., Annem de madde bağımlısı, kullanmaya başladığım yıllarda eve hiç gelmezdi. Teyzemle yaşamak zorunda kaldım. Teyzem de kocasıyla beni her sabah işe gönderirdi. Eniştem bazen elime bir paket verir ve bu paketi belirli kişilere teslim etmemi isterdi. Bir gün paketi merak ettim ve açtım. İçindekini merak ederek tadına baktım. Karşı dükkanda kalfalık yapan S. abi beni gördü. O an çok korkmuştum. Enişteme söylememesi için yalvardım ama o tabii ki söyledi. Eniştem madem merak ediyorsun, kullan da göreyim dedi. Bu böyle birkaç hafta sürdü. Bir süre sonra da evde kullanmaya başladım. Eniştem teyzem ve ben üçümüz beraber kullanıyorduk. Zaten sonrası kendiliğinden geldi. 5 yıldır da kullanmadığım günü bilmem.. M.A., İlkokulu bitirene kadar annemle yaşadım. Etrafımda o zamanlarda da madde kullananlar vardı. İlk başlarda çok merak etmiştim ama annem beni hep uzak tutmaya çalışmıştı. Daha sonra babamın yanına buraya dönmek zorunda kaldım. Evde hep içiliyordu. Ben de öyle öyle başladım. Zaten içmesen bile bir zaman sonra evdeki o koku bile seni çok etkiliyor. 15 yaşından beri içiyorum, aslında beni ailem alıştırdı.. D., ben kendimi bildim bileli etrafımdaki herkes, ailemdeki herkes içicidir. Bir ben mi çürük kalsaydım? Z.Ş., Ben çocukken biz buraya göç ettik. Ekonomik sıkıntılarımız vardı. Merak etmiştim, çok bunalmıştım belki de..."

Maddeye ulaşım kolay

Kolay ulaşılabilirliğin yaşanan madde kullanımı artışında büyük etkisi var. Bazı uyuşturucu maddelere rahatlıkla ulaşan gençlerin ve çocukların uyuşturucu etkisinde kendilerinden geçmiş vaziyetleri haberlere sıkça konu oluyor. Uyuşturucu maddelerin okul çevrelerinde dahi rahatlıkla satıldığı sıklıkla dile getiriliyor: "M.C., Uzun süre eniştemden aldım. Geçen seneden beri ise kendim satın alıyorum. Mahalledeki E.'den satın alıyorum. Elimde ne kadar para varsa o kadar alıyorum. Satın aldığım miktar cebimdeki paraya göre değişiyor. Maddeyi satın alırken hiçbir zorlukla karşılaşmıyorum. Genelde E. akşamları iş çıkışı meydanda arabada bekler insanları.. M.Z., Bizim mekanların dışındaysak bulamayabilirim, çünkü satıldığı noktaları bilmiyorum. Ama mahallede hiçbir şey olmaz. Yakalansam bile akşamına serbestim.. D., Ben 6-7 kere içerken yakalandım. Ama tekrar çıkıp tekrar kullandım. Madde temin ederken de herhangi bir zorlukla karşılaşmadım.. Z.Ş., Oğlum getiriyor, eğer o getirmezse torunlarım var, onlardan alıyorum. Kimseyi bulamazsam E.'den satın alıyorum. Onun dışında bir zorluğu yok. Tanınıyoruz da artık rahatça ulaşabiliyoruz."

Tedavi merkezleri yetersiz

Sağlık Bakanlığı verilerine göre AMATEM ve ÇEMATEM'lerde tedavi amaçlı yatak sayısı yalnızca 919. Türkiye bazlı bakılacak olursa, önleyici ve tedavi hizmetlerinin yetersiz olduğu açıkça görülmekte. Madde kullanımını önleme çalışmaları ve tedavi olanaklarından bağımlıların yeterince bilgi sahibi olup olmadığı da ayrı bir soru işareti. Madde bağımlılarıyla yaptığım röportajlarda bu eksiklik açıkça görülüyor: "M.C., Maddeyi bırakma konusunda devletin desteğini görmedim. Yardım çalışmaları varsa da bundan haberdar değilim.. M.Z., Evet devletin madde bağımlılığını tedavi etmek için yaptığı çalışmalardan haberdarım. Öğretmenim de tedavi olmam için birkaç kez denedi ama iş işten geçti artık. Devletmiş, Yeşilaymış ne fark eder? Memlekete sokan da onlar, içmeyin diyen de!.. D., Duyuyorum etraftan yardım görenleri. Bazen de televizyondan izliyorum ama bırakmayı hiç düşünmedim.. Z.Ş., Ben bir dönem hapishaneye girdim. Orada devlet bize yardım etmişti. Hapishanede olduğum süre boyunca hiç içmedim ama buraya dönünce yeniden başladım."

Kadın **sığınma** evleri yetersiz

Şeyma Soral

Aile içi şiddet Türkiye'de her geçen gün artıyor. Devlet şiddete uğrayan bireyleri yasalar çerçevesinde korumaya çalışıyor. Bazı kadınlar maruz kaldıkları şiddete seslerini çıkaramazken, bazıları çareyi kaçmakta, bazıları devlete sığınmakta buluyor. Sığınma evleri şiddet gören kadınlar için bir kurtuluş umudu.

Türkiye'de kadınlar çeşitli şekillerde şiddet görüyorlar. Kadınların maruz kaldığı bu şiddet, aile içerisinde kadın ve erkeğin rollerinin bilinmemesinden ya da yanlış bilinmesinden kaynaklanıyor. Evlilik içerisindeki rol paylaşımı, sosyoekonomik sorunlar şiddeti etkileyen ve tetikleyen unsurlar arasında gösteriliyor. Erken yaşta yapılan bilinçsiz, zorunlu evlilikler bu sorunun temel sebebi. Kendilerini koruyamayan kadınların bazıları bu duruma zorunlu olarak sessiz kalıyor, bazıları çevresindeki kişilere anlatıyor, pek azı ise polise ve yargıya başvuruyor.

Kadınlar duygusal şiddete maruz kalıyor

2014 yılında Hacettepe Üniversitesi Nüfus Etütleri Enstitüsü tarafından yapılan Türkiye'de Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet Araştırması'na göre; Türkiye genelinde evli kadınların yüzde 44'ü duygusal şiddet biçimlerinden en az birine hayatlarının herhangi bir döneminde maruz kaldığını söylüyor. Fiziksel şiddete maruz kalanların oranı yüzde 36; ekonomik şiddete maruz kalanların oranı yüzde 30; cinsel şiddete maruz kalanların oranı yüzde 12; hem fiziksel hem de cinsel şiddete maruz kalanların oranı yüzde 27.

Araştırmaya göre, şiddet gören kadınların yüzde 89'u şiddet sonrasında destek almak için hiçbir kuruma başvurmuyor. Kadınların maruz kaldıkları şiddeti kimseye anlatmama, destek için bir kuruma başvurmama nedenleri arasında şiddetin artmasından korkma, işe yaramayacağını düşünme, çocukları kaybetmekten korkma, erkeğin değeşeceğini düşünme, affetme gibi sebepler bulunuyor.

Devlet, sığınma evleriyle şiddete uğrayan kadınlara destek sağlıyor. Türkiye'de Ağustos 2016 itibariyle Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına bağlı 101, yerel yönetimlere bağlı 32, sivil toplum örgütlerine bağlı 4, toplamda 137 kadın sığınma evi bulunuyor. Kadın sığınma evlerinde toplam 7 bin 368 kadın ve 4 bin 866 çocuk barınıyor.

Kadın sığınma evlerinin sayısının az olması ve bunun yeterince bilinmemesi çözüm olarak seçilmesini uzak kılıyor. Yine de geçmişe göre günümüzde sığınma evlerinden kadınlar daha fazla yararlanıyor.

"Tokatla başlayan evliliğimiz sığınma evinde son buldu" -Ayşe

Ayşe 19 yaşında evlenmiş. "Ailemin isteği üzerine görücü usulü evlendim" diyor. Evlendikten bir süre sonra şiddet görmeye başlamış. "Eşim sebepsiz yere sık sık sinirlenir ve bana sesini yükseltirdi. Dışarı çıkmama karışır, ailemle görüşmeme pek izin vermezdi. Ailesiyle birlikte yaşıyorduk. Onlar bu duruma alışmışlardı. Ben de zamanla alışırım diye düşündüm. Fakat bağırmaları ve sinirlenmeleri zamanla arttı ve belli bir zaman sonra kaba kuvvet kullanmaya başladı." "Başınıza gelen bu olayları ailenizle ya da çevrenizdeki başka bir kişiyle paylaştınız mı, destek almayı düşündünüz mü" diye soruyorum. Şunları söylüyor: "Başlarda sabretmeye çalıştım. Dışarıya belli etmiyordum evde olup bitenleri. Annemlerle de çok sık görüşmüyordum. Geçer diye düşündüm. Kocamın pek tekin olmayan arkadaşları vardı. Düzenli bir hayatı yoktu. Geceleri eve gelmediği, kavga edip geldiği olurdu. Bana karşı tavırlarını aileme söylersem onlara bir şey yapmasından korkuyordum. Evliliğimin ilerleyen yıllarında iki çocuğum oldu. Onlara zarar verir diye daha çok susmaya başladım. Beni sürekli çocuklarıma ve aileme zarar vermekle tehdit ediyordu. Başlarda bu yüzden hiç sesimi çıkarmadım.

"Sığınma evine yerleşme hikayeniz nasıl başladı" diye soruyorum. "Kocam mahallede çıkan bir kavgada birini bıçaklamış. Eve geldi bağırıp çağırıp tehditler savurdu. Bana da bıçak çekti. O sırada ailesi geldi zor kurtuldum. Kaçtı gitti iki güne yakalandı. Tutuklandı, cezaevinde şimdi. Ben de artık dayanmıyordum, polise gittim. Her şeyi anlattım. Artık dayanamadığımı, can güvenliğimin olmadığını söyledim. Sonra belirli prosedürlerden geçtik. Beni ve çocuklarımı sığınma evine yerleştirdiler. Sonra kendime avukat tuttum. Boşanma davası açtım" diyor.

"Sığınma evinde rahat mısınız, kendinizi güvende hissediyor musunuz" diye soruyorum. "Kendimi artık daha rahat ve güvende hissediyorum. Sığınma evine dair bir bilgi paylaşımı yapmamız yasak. Güvenliğimiz için buranın adresini kimseyle paylaşamıyoruz. Ailemle görüşmeye ben gidiyorum. Onlar da kaldığım yerin adresini bilmiyorlar. Çocuklarım okullarına buradan gidiyorlar. Çevremdeki birçok insan, sabret kocandır o senin dediler. Az kalsın canımdan oluyordum. Benim gibi kadınlar susmak yerine haklarını arasınlar" diye cevapliyor.

"Sokaktakiler duysun diye kapının önünde döverdi" -Fatma

Fatma, 16 yaşında evlenmiş, 20 yıllık evli bir kadın. "Kocamla ailemin isteği üzerine rızam alınmadan evlendim" diyor ve anlatmaya başlıyor: "Gelin olarak geldiğimde çok küçük olduğum için bilinçsizdim. Yemeği geç getirince bana bağırırdı, bazen tokat atardı. Dışarıya çıkmama izin vermezdi. Ailesiyle yaşardık, gençliğim onlara hizmet etmekle geçti. İlk çocuğum doğduktan sonra çocuk ağladığında neden ağlatıyorsun şunu der beni döverdi. İkinci çocuğum özürlü doğdu. Ondan sonra hep beni suçladı. Daha çok dövmeye başladı. Beni döverken kimse duymasın diye hiç ağlamaz, bağırmazdım. O buna daha çok sinirlenir, sokaktakiler duysun, görsün diye kapının önünde döverdi beni. Önceleri hep sustum ve sabrettim. Düzelmesini bekledim. Baktım düzeleceği yok, aileme anlattım. Onlar da kocamla konuştular ama yine bir şey değişmedi. Sabret, düzelir dediler. Özürlü çocuğumun masrafları için çalışmaya başladım, evlere temizliğe gittim. Oradaki patronlarım çok destek oldular bana. Ayaklarımın üstünde durdukça kocama karşı söz hakkına sahip olmaya başladım. Artık eskisi gibi değil. Bana karşı şiddet uygulayamıyor. Boşanmayı düşündüm ama özürlü oğlum yaşadığımız yerden gitmek istemedi. Ben de onun için kaldım burada. "

Devletin **piyasada** rekabet ortamı sağlama görevi var

Rekabet Kurumu ikinci başkanı Arslan Narin'in konuşmacı olarak katıldığı, "Türkiye'de Dijitalleşme ve Yakınsama Bağlamında Televizyon Yayıncılığı ve Rekabet" başlıklı konferans Dursun Güleryüz moderatörlüğünde Nermin Tarhan Konferans salonunda gerçekleştirildi.

Konuşmasında, "Devletin piyasada rekabet ortamını sağlama görevi var, Anayasa bunu devlete görev olarak veriyor" diyen Narin, kanunun temel amacının rekabetin korunmasını sağlamak olduğunu söyledi. "Türkiye sınırları içerisinde mal ve hizmet piyasalarında faaliyet gösteren her türlü teşebbüs Rekabet Kurumu'nun kapsamı altındadır" ifadelerini kullanan Narin, rekabet ihlallerine ilişkin de örnekler verdi.

Amaç toplumsal refahın korunması

Rekabetin korunması yoluyla toplumsal refah artışının ve tüketicinin korunmasının hedeflendiğini belirten Narin, rekabeti koruyarak toplumsal refahı arttırmaya çalıştıklarını ifade etti. Narin, televizyon yayıncılığı sektöründe rekabet açısından ön plana çıkan hususlara da dikkat çekti ve şu değerlendirmede bulundu: "Türkiye'de hala karasal analog yayınlar var. Sayısal karasal yayıncılığa bir türlü geçilemedi, birden fazla teşebbüs olmasına rağmen başarısızlıkla sonuçlandı. Dolayısıyla burada hala karasal analog yayıncılığı devam ediyor ve gelişme sağlanamıyor."

Demokratik olmayan ülkelerde **RTÜK** yoktur

Üsküdar Üniversitesi'nde düzenlenen konferansta konuşan RTÜK Üst Kurul Üyesi Taha Yücel, RTÜK'ün düzenleyici ve denetleyici bir kurum olduğunu belirterek, "Her ne kadar RTÜK daha çok cezalar ve yaptırımlarla yansıtılsa da ben düzenleme yönünü daha çok önemsiyorum. Düzenleme yönü daha kalıcıdır. Demokratik olmayan ülkelerde RTÜK yoktur" dedi.

RTÜK Üst Kurul Üyesi Taha Yücel'in konuşmacı olarak katıldığı "Radyo ve Televizyon Yayıncılığının Geleceği ve RTÜK" başlıklı konferans Üsküdar Üniversitesi Öğretim Görevlisi Dursun Güleryüz moderatörlüğünde Nermin Tarhan Konferans salonunda gerçekleştirildi. Konuşmasında RTÜK'ün kuruluşunu ve yaptığı çalışmaları anlatan Yücel, RTÜK'ün anayasal bir kurum olduğunu ifade etti. Taha Yücel, üretilen içerik talep görüyorsa, izleyiciye hitap ediyor, dokunuyor, izleyicinin beğenisini kazanıyorsa başarılı sayıldığını ifade etti ve "İçerik kraldır deniliyor, aslında izleyici kraldır demek daha doğrudur" dedi.

"İzleyici artık özgürleşiyor"

Konuşmasında konvansiyonel yayıncılığa, isteğe bağlı yayıncılığa ve yakınsama konusuna da dikkat çeken Yücel, "Sonuç olarak artık izleyici özgürleşiyor, izleyiciye teknolojik olarak bu imkânlar sunuluyor ve istediği zaman istediği yayını izliyor, bu da geleneksel yayıncılığın kaliteli içerik üretemezse ve iyi bir şekilde ürünlerini satamazsa giderek etkisinin azalacağını gösteriyor" dedi.

"İnternet yayıncılığı dünyada tartışılıyor"

İnternet televizyonculuğuna da değinen Yücel, bu konuda düzenleme yapılıp yapılmaması için çalışılması gerektiğini, internet yayıncılığının nasıl olması gerektiğine kolayca cevap veremeyeceğini, ama dünyada tartışılan bir konu olduğunu söyledi.

Ödüllü **beyaz kelebek**

Gülşah Kerimoğlu

Kendisi de albinizmli olan Elif Kayalar'ın filmi Kar Taneleri, Woodpecker Uluslararası Film Festivali'nde En İyi Öğrenci Filmi ödülünü kazandı.

Türkiye'nin ödüllü beyaz kelebeği, İstanbul Şehir Üniversitesi İletişim Fakültesi öğrencisi albinizmli Elif Nur Kayalar'ın kendi hikâyesinden yola çıkarak hazırladığı "Kar Taneleri" adlı belgesel film, iki farklı uluslararası yarışmada ödül aldı. Kayalar'la albino hastalığı ve belgesel hakkında konuştuk.

Albinizmli bireylerle ilgili belgesel yapmaya nasıl karar verdin?

Bu konuyla alakalı bir film yapmak istiyordum. Popüler kültürde albinizmli bireyler kötü, şeytani ya da asosyal gösteriliyorlar. Matrix'den kitap kahramanlarına (Logan'ı bunun biraz dışında tutabiliriz) pek çok yerde bu böyle. Gerçekte nasıl peki diye düşündüm. Yola çıkış noktam burası oldu. Bu konuyu en iyi şekilde irdeleyebileceğim tür belgeseldi, o yüzden bir belgesel çekmeye karar verdim.

Belgeselini çekerken seni en çok hangi hikâye etkiledi?

Pek çok hikâye var aslında; Melike Kula 12 yaşından beri saçını boyuyormuş. Bunun sebebiyse arkadaşlarının onun dış görünüşüyle alay etmesiymiş. O zamandan bu zamana hiç kendi saç rengine dönmemiş. Hakan Çalışkan iş görüşmesine gitmiş ve karşısındaki kişi, "Sen engellisin, bizim seninle yapacak pek işimiz olmaz" demeye getirmiş. İş görüşmesini yapan kişi gazete okuyormuş, onun bir birey olarak oraya iş görüşmesine gelmesini bile umursamamış, gazetesini okumaya devam etmiş. Ben de albinizmliyim ama bazı hikayeleri duymayı ben bile beklemiyordum.

Albinizmli bireyler ne tür problemlerle karşılaşıyor?

Albinizmli bireyler sosyal ve günlük hayatta farklı farklı problemlerle karşılaşıyorlar. Otobüs numaralarını okuyamamak, okulda tahtada yazanları okuyamamak, karşıdan gelen bir arkadaşını iyice yakına gelmedikçe tanıyamamak, kütüphanede kitap isimlerini okuyamamak, bazı restoranlarda yemek isimleri duvarda sıralanıyor, onları görememek. Yani genel olarak görmeyle alakalı problemler.

İkinci olarak, dış görünüşten ötürü ortaya çıkan problemler var. Bunların derecesi farklı sosyo-kültürel çevrelerde değişiyor. Turist, yabancı zannedilmek hafif bir durum, fakat dış görünüşten ötürü okulda, sokakta laf atılması, dalga geçilmesi gibi sıkıntılı durumlar var. Ayrıca görme yüzdem yüzünden ehliyet alamıyorum, tam sınırda kalıyor ne yazık ki. Yurt dışında olsa ehliyet almak daha kolay oluyor.

Hiç beklenmedik bir tepkiyle karşılaştın mı? Alay eden oldu mu?

Ortaokuldayken alay etmeye çalışanlar oluyordu ama pek izin vermiyordum ve bu sadece benimle alakalı değildi. Bu okuldaki çocuklar tel takan bir başka çocukla, kısa olan bir kızla, yani farklı gördükleri herkes ve her şeyle alay ediyorlardı, bunu anladığım için çok umursamıyordum. Beni en çok zorlayan şey sokaktakilerin bakışları oldu. Metroya biniyorsunuz mesela gözünü dikip bakıyorlar ve bu da beni üzüyordu.

Albinizmli çocuklara okulda yardım etmek için ne yapılabilir?

Milli Eğitim Bakanlığı'nın yapabileceği çeşitli şeyler var aslında. Teknolojik araç gereçleri (teleskopik gözlük, yakınlaştırıcı büyüteç, akıllı tahta gibi) sınıflarda yaygınlaştırabilirler. Öğretmenlere, velilere ve tabii çocuğun sınıf arkadaşlarına bu durum açıklanabilir ki daha sağlıklı iletişim kurulabilsin. Doktorlar bu konu hakkında iyi eğitilmeli ve aileleri yönlendirebilmeliler. Buna yönelik merkezler açılabilir. Yurt dışında çok farklı sistemler var. Albinizmli bir çocuk doğduğu anda pek çok alandan doktor tarafından neredeyse hayat boyu takibe alınıyor. Ailesine ve kendisine psikolojik destek sağlanıyor. Bunlar Türkiye'de de yapılabilir.

Albinizmli bireyler yaşadıkları zorluklarla nasıl başa çıkabilirler. Bu konuda onlara ne tavsiye edersin?

Onların bu zorlukları yaşanmalarının bir nedeni aslında toplum ve toplumdaki albinizmli birey algısı. Bu algıyı değiştirmek için belli bir görgü, bilinç ve bilgi düzeyi gerek. Toplumda onlara negatif yönde davranan bireyleri bu düzeye getirmeye uğraşabilirler. Ailelerine ve sevdiklerine dayansınlar. Kendilerine inansınlar.

Belgeselinle ödül almayı bekliyor muydun?

Ödül almayı istiyordum. Başvururken çok olumlu bakmadım, ama sinemayla ilgilenen insanlara izletip fikirlerini aldıkça daha olumlu bakmaya başladım. Sanırım en başta pek emin değildim. Filmde albinizmin genetik rahatsızlıktan öte olduğunu ve bu insanların hayatını etkilediğini anlatmaya çalıştım. Bu ilk filmim, afişini de kendim tasarladım.

Albinizm hakkında

Albinizm, yaygın kanının aksine sadece bir cilt hastalığı değil. Soydan geçen bir metabolizma bozukluğu. Bu genetik durumu taşıyanlara akşın ya da albino deniyor. Akşınlık renklenmeyi sağlayan melanin pigmenti yokluğu ya da azlığından kaynaklanıyor. Albinizmli bireyler, zamanla görme kaybı yaşamaya başlıyor. Bu görme kaybına bağlı olarak, devlet tarafından yüzde 40 ile yüzde 90 arasında görme engelli olarak kabul ediliyor. Dünyada her 17 bin kişiden biri albinizmle yaşıyor. Türkiye'de 4 bin albinizmli birey olduğu tahmin ediliyor.

Türkiye **çocuk sığınmacı** sayısında lider

(HÜR Haber Merkezi) Dünyada 50 milyonu aşkın çocuk sığınmacının önemli bir bölümüne Türkiye ev sahipliği yapıyor.

TRT tarafından bu yıl altıncısı düzenlenen Uluslararası Çocuk Medyası Konferansında konuşan Üsküdar Üniversitesi Sosyoloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. Abulfez Süleymanov, dünya genelinde en fazla çocuk sığınmacıya ev sahipliği yapan ülkenin Türkiye olduğunu belirtti.

Süleymanov tüm dünyada 50 milyonu aşkın çocuğun sığınmacı durumunda olduğunu ve stratejik konumu nedeniyle bunların önemli bir bölümüne Türkiye'nin ev sahipliği yaptığını anlattı. "Suriyeli Mülteci Çocukların Toplumsal Uyum Sorunları ve Çözüm Önerileri" başlıklı konuşmasında Süleymanov, "Özellikle istihdam, eğitim, sağlık, barınma, yabancılaşma ve güvenlik gibi mülteci ailelerin üstesinden gelmek zorunda olduğu sorunlar, doğrudan çocuklara yansımaktadır.

Çok erken yaşlarda yaşadıkları travmanın yükünü taşıyan bu çocuklar diğer yandan yeni geldikleri yerin düzenine alışma anlamında çok yönlü uyum sorunlarıyla karşılaşmakta ve bu sorunlar zannedildiği gibi kısa ve kolay bir sürede aşılamamaktadır." ifadelerini kullandı.

Ünlü çift öğrencilerle buluştu

■ Gamze Şimşek

Sevilen oyuncu Uraz Kaygılaroğlu ve sosyal medyada adından sıkça söz ettiren eşi Melis Kaygılaroğlu, Yeni Medya Kulübü tarafından gerçekleştirilen "sosyal medya sohbetleri" etkinliği kapsamında Nermin Tarhan konferans salonunda Üsküdar Üniversitesi öğrencileriyle bir araya geldi. Soru-cevap şeklinde ilerleyen söyleşide tanışma hikâyelerinden mesleğe başlama serüvenlerine kadar birçok soruyu cevaplayan konuklar, oyunculuğa ilgi duyan gençler için bazı püf noktalara değinmeyi de ihmal etmedi.

"Kendimi fenomen olarak adlandırmam"

Melis Kaygılaroğlu öğrencilerden gelen "Sosyal medya fenomeni olmak nasıl bir duygu?" sorusuna, "Eşimle tanışmadan önce de sosyal medyayı aynı oranda kullanıyordum. Her gün 2-3 paylaşımda bulunuyor ve sevdiğim insanların fotoğraflarına güzel yorumlar yazıyordum. Bir anda takipçi sayımın artışı önlenemez bir hal aldı. Bu durumdan oldukça memnunum ama yine de kendimi sosyal medya fenomeni olarak adlandıramam" dedi.

"Kalbimi açıyorum"

Sosyal medya paylaşımlarına eklediği ve beğeni toplayan yazılar hakkında ise, "Yazdığım şeylerin karşılığını bulduğumun farkındayım. İnsanlara kalbimi açıyorum ve onlar da bunu görüyor ya da hissediyor. Kitap yazmak tabi ki de çok istediğim bir şey ancak bunu edebiyatın hakkını vererek yapmanın çok önemli olduğunu düşünüyorum."

Siber zorbalıkla karşılaşma tehlikesi var

Sosyal medyanın dezavantajlarına da değinilen söyleşide son günlerin en önemli konularından biri olan siber zorbalık da konuşuldu. Büyük bir takipçi kitlesine sahip olmanın kendilerini korkuttuğunu belirten konuklar, belki şu an değil ama birkaç nesil sonrası için çok korkutucu sonuçların doğabileceğini söylediler. Özellikle gençlerin hayatlarını sosyal medyaya göre şekillendirmelerinin ve hayal dünyasında yaşamalarının bunun bir kanıtı olduğunu belirttiler.

"120 dakika komedi zor iş"

Oyunculuk ve sektör hakkında bilgi sahibi olmak isteyen öğrencilerin sorularını cevaplandıran Uraz Kaygılaroğlu, son dizisi Klavye Delikanlıları'nın erken final yapmasıyla ilgili olarak, dizinin yapım aşamasındayken 90 dakika olması fikriyle bu işe başladıklarını, ancak 120 dakikaya çıkan sürede komedi yapmanın onları ve senaristleri zorladığını söyledi. Ayrıca özel kanalların dizilere çok fırsat vermediğini ve birkaç hafta içerisindeki reyting sonuçlarıyla dizilere final kararı aldırabildiklerini de sözlerine ekledi.

"Uç karakterler benim en sevdiğim nokta"

Bir öğrencinin, "Özellikle oynamak istediğin bir karakter var mı?" sorusuna, "Uç karakterler benim en sevdiğim nokta. İyiyse çok iyi, kötüyse çok kötü bir karakter oynamak isterim. Mesela psikopat bir katili oynamak güzel olabilirdi" diye cevaplandırdı. Meslek hayatında başka işler de yapmak istediğini belirten Uraz Kaygılaroğlu, talk show yapmak gibi bir düşüncesi olduğunu, bu yüzden sunuculuk deneyimi edinmeye çalıştığını belirtti. "Orası bambaşka bir dünya. O dünyada başarısız olma gibi bir şansınız yok. Bu yüzden oyunculuktan vazgeçmek bile gerekebilir. Şöyle ki, bir dizinin başarısızlığında bir sürü insanın payı olabilir ancak tek başına yaptığın bir show'da büyük kazançların olabileceği gibi büyük kayıpların da olabilir" dedi.

Söyleşinin ilerleyen bölümlerinde sosyal medyada en az onlar kadar ünlü olan çocukları hakkında hikâyeler anlatarak ve fotoğraflar paylaşarak ebeveyn olma içgüdüsü hakkında konuşma yapan çift, dinleyenlere keyifli anlar yaşattı. Etkinlik sonunda konuklara Yrd. Doç. Dr. Gül Esra Atalay tarafından plaket takdim edildi.

Engel kelimesi benim için hiç var olmadı

■ Sariye Nur Dönmez

Zumba bazı insanlar için zayıflayabilmek adına yapılan müzikle harmanlanmış bir spor, bazı insanlar için de keyifli bir aktivite. Ama Ezgi Sahillioğlu'nun hayatında zumbanın çok farklı bir yeri var. Ezgi Sahillioğlu İzmir'de yaşıyor. 22 yaşında ve Yaşar Üniversitesi Uluslararası İlişkiler son sınıf öğrencisi. 2 yaşından beri Serepral Palsi ile mücadele ediyor.

Ezgi Sahillioğlu'nun hikayesini kendisinden dinlemek ve Zumbanın tanımını bir de ondan duymak için keyifli bir sohbet gerçekleştirdim.

Hastalığınızın tanısı nedir? Doğuştan mı, sonradan mı meydana geldi?

Serebral Palsi doğuştan ya da sonradan meydana gelen, halk arasında beyin felci olarak bilinen bir hastalık. Beyinde oksijen yetmezliğinden kaynaklanan fiziksel ya da zihinsel hasar ve kasların normal calışmasını etkiliyor. Premature olarak dünyaya geldiğim için ve doktor hatası yüzünden SP'li olarak doğdum. 2 yaşında tanısı konuldu. Parmak ucunda yürüdüğüm için biri tekrarlanmak üzere toplamda 3 kez ameliyat oldum ve uzun yıllar fizik tedavi gördüm.

Zumbaya başlamak için sizi tetikleyen düşünce neydi?

En büyük etki annem oldu. Spor yapmak zorunda olduğum için onun teşvikiyle spora yazıldım ve orada zumba ile tanıştım. Dans benim çocukluk hayalim olduğu için bunu yapmalıyım, başarabilirim dedim.

Dans ediyor olmanın hayatınıza katkıları neler oldu?

Zumba sayesinde kendime güvenim arttı, birçok yeni insanı tanıma fırsatım oldu. Kendi gösterilerimi hazırlayıp sahneye çıktım, bunu insanlara sunma fırsatım oldu ve benim gibi güçlü birçok insana ulaştım. Kendimi ifade ediş tarzım, bedenim, ruhum olumlu yönde değişti ve daha cesur, daha mücadeleci bir insan haline geldim.

Sosyal çevrenizden ve ailenizden nasıl geri dönüşler aldınız?

Bu yolda en büyük destekçim ailem, onlar olmasaydı bugün burada olamazdım. Yakın arkadaşlarım da aynı şekilde beni hep destekledi. Hocalarımdan çok güzel geri dönüşler aldım, hiç tanımadığım insanlara umut kaynağı oldum ve hikayem birçok insana ulaştı.

Sizce her engel grubu zumba yapabilir mi?

Herkes zumba yapabilir. Yurtdışında bu şekilde eğitmen olmuş birçok örnek görebiliriz. Her yaştan, her gruptan insan zumba yapabilir.

Zumba yapmak isteyen ama engelinden dolayı cesaret edemeyen bireyler kendilerini nasıl motive edebilir?

Kendisini, "Hayat çok kısa, o yüzden her dakikası değerli ve yaşanmaya değer. Cesaret edemeyip atılmayan her adım bir kayıp bence. Her insan birer mucize, o yüzden başkası yapabiliyorsa ben de yapabilirim" diyerek teşvik edebilir.

Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı ?

Engelli kelimesi benim için hiç var olmadı ve var olmasına izin vermedim. Mücadele ederek sağlığıma kavuştum. Hayat çok güzel, bu yüzden negatif olan her şey zaman kaybı. Umut ve sevgi varsa her şey mümkün. Şimdi sen de kalk ve geleceğin için bir adım at.

Haber **gerçek** ve **anlatmaya** değer olmalı

(HÜR Haber Merkezi) Üsküdar Üniversitesi'nde düzenlenen söyleşide konuşan Hürriyet gazetesi ek yayınlar sorumlusu Çınar Oskay, "Haber gerçek ve anlatmaya değer olmalı" dedi. Hürriyet foto muhabiri Sebati Karakurt ise, savaş gazeteciliğinde heyecan ve rekabetin kalmadığını söyledi.

Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi Yeni Medya ve Gazetecilik Bölümü tarafından düzenlenen "Gazetecilik Üzerine Konuşuyoruz" başlıklı söyleşi Merkez Kampüs Nermin Tarhan Konferans Salonu'nda gerçekleştirildi. Bölüm Başkanı Prof. Dr. Süleyman İrvan'ın moderatörlüğünü yaptığı söyleşide Hürriyet gazetesinden Çınar Oskay ile foto muhabiri Sebati Karakurt, gazetecilik ve savaş fotoğrafçılığı konusunda deneyimlerini paylaştılar.

"Haber şaşırtan şeydir"

Söyleşinin başlangıcında neden gazetecilik mesleğini seçtiği şeklindeki soruyu cevaplayan Çınar Oskay, "Hayatı olumlu yönde etkileyeceğimizi düşünerek başladık. Hayalleri mümkün olduğu kadar fazla insana aktarmak, etkide bulunmak için başladık" dedi. Haberi, insanları şaşırtan şey olarak tanımlayan Oskay, "Birinin anlatmaya değer bulduğu şeydir haber. Tabii ki gerçek olması gerekiyor. Gazeteci, sıradan bir olaydan başkalarının göremediği şeyi çıkartabilen kişidir" dedi. Konuşmasında Türkiye'deki gazetecilikle ilgili değerlendirmelerde de bulunan Çınar Oskay, gazeteciliği sınırlandırması gereken tek şeyin etik değerler olduğunu, düşünce ve basın özgürlüğüyle ilgili sınırlamaların olmaması gerektiğini ifade etti. "Gazeteci kamu yararını gözetir. Kamu yararı adına yönetenleri denetler. İfade ve basın özgürlüğü bunun için vardır" diyen Oskay, Türkiye'de bu konuda sıkıntılar olduğunu, iktidarların kendilerini eleştiren bir medya istemediğini söyledi.

"Eskiden rekabet ve heyecan vardı"

Söyleşide savaş muhabirliğiyle ilgili deneyimlerini aktaran foto muhabiri Sebati Karakurt, eskiden savaş ve çatışmaları takip eden daha çok gazete ve gazeteci olduğunu, o dönemlerde rekabetten dolayı daha fazla heyecan yaşadıklarını aktardı. "Bugün artık o heyecan yok. Biz tek başımıza gidiyoruz. Haberi yapıp dönüyoruz" diyen Karakurt, DAEŞ'le birlikte savaş muhabirliğinin öldüğünü şu sözlerle ifade etti: "Artık DAEŞ kendi haberini kendisi yapıyor. Eskiden kendi yaptıklarını göstermek için gazetecileri çağırırlardı." Konuşmasında öğrencilere gazetecilik merakıyla ilgili tavsiyelerde bulunan Sebati Karakurt, "Mahallelerde, etrafta olan bitenleri merakla takip eden teyzeler gibi olmalısınız. Onlar çok iyi gazeteciler" dedi.

Öğrencilerin gazetecilik mesleğiyle ilgili sorularını da cevaplayan Çınar Oskay ve Sebati Karakurt, kendilerini çok iyi yetiştirmiş bir öğrenci grubuyla karşılaşmaktan mutlu olduklarını dile getirdiler.

Kader'in **umut** yolculuğu

■ **Gamze Batmaz**

Yurtdışına göç etmiş aileler kendilerine yeni bir yaşam kurup hayatlarını gittikleri ülkelerde sürdürmeye çalışıyorlar. Bu ailelerin çocukları evlenme yaşına geldiği zaman pek azı farklı milletten birini tercih ediyor. Aileler kendi örf ve adetlerine uygun gelin adayları istiyorlar. Yaşadıkları ülkede arayış içine giren aileler uygun gelin adayı bulamadıklarında Türkiye'den gelin almak için harekete geçiyorlar.

Kader Fransa'da

İsmini Kader olarak değiştirdiğim kadın da gelin olarak Fransa'ya gitti ve bir buçuk yıldır bu ülkede yaşıyor. Kader, bir akrabasının kimliğiyle ve kaçak yollarla Fransa'ya gittiği için Türkiye'ye dönemiyor, çünkü öncelikle oturma izni alması gerekiyor. Evlilik yoluyla gidip oturma iznine başvursa süreç en az beş altı yıl sürdüğü için siyasi iltica yolunu seçmiş. İltica başvurusu yaptığında bir hikâye anlatması gerekiyormuş. O da hem töreden kaçtığını hem de siyasi anlamda baskıya maruz kaldıklarını, siyasi düşüncelerinden dolayı dışlandıklarını söylemiş. Ancak Ofra Mahkemesi (yerel mahkeme) bu hikâyeyi pek inandırıcı bulmamış ve oturma izni vermemiş. Bunun üzerine bir üst mahkemeye temyiz başvurusu yapmışlar. Şimdi üst mahkemenin vereceği duruşma gününü bekliyor.

Kader tek örnek değil. Kader'in kaderini yaşayan, onun gibi Fransa'ya gelin olarak giden çok sayıda kadın var. A.B. dört senedir Fransa'da, 24 yaşında, bir çocuğu var ve hâlâ oturma izni yok; E.G. 19 yaşında, iki yıldır Fransa'da; Z.İ. 22 yaşında, yedi yıldır Fransa'da; S.V. 20 yaşında, beş yıldır Fransa'da; S.A. 26 yaşında, üç yıldır Fransa'da; B.S. 20 yaşında, iki yıldır Fransa'da; A.Ö. 21 yaşında, üç buçuk yıldır Fransa'da; M.S. 23 yaşında, dört yıldır Fransa'da.

Kader'in yaşadıklarını tam olarak anlayabilmek için kendisiyle whatsapp üzerinden röportaj yapıyorum.

Eşinle nasıl tanıştın?

İstanbul'da çalıştığım bir çeyizcide eşimin babası beni gördü, beğendi ve numaramı alıp eşime verdi. Üç ay konuştuk, sonra Fransa'dan beni görmek için Türkiye'ye geldi ve evlenme kararı aldık.

Evlenme kararı verdiğin zaman Fransa'ya gidip belki senelerce dönemeyeceğini biliyor muydun?

Biliyordum, bana anlatmışlardı ama bu kadar uzun süreceğini tahmin etmiyordum. Buraya geldikten sonra bu işin belki de senelerce sürebileceğini öğrendim, Türkiye'ye erken dönemeyeceğimi anladım.

Bir buçuk senedir Fransa'dasın, ne gibi zorluklar yaşıyorsun?

Bir buçuk yıldır burdayım, çok fazla zorluk çektim ve hâlâ çekmeye devam ediyorum. Yaşam tarzı çok farklı, hayatı bambaşka buranın. En başta beni zorlayan şey dil bilmemem ve hâlâ dili öğrenemedim, alışamıyorum çünkü. Bir yere gittiğim zaman çok zorlanıyorum, dil bilmiyorum, çalışma hakkına sahip değilim, oturumum yok, buranın hayatı çok farklı.

Senin gibi gidip de geri dönemeyen kadınlar var mı?

Benim gibi buraya gelen birçok kadın var. Kimisi dört yıldır gidemiyor, kimisi on yıldır gidemiyor, kimisinin üç çocuğu var ve senelerdir burada, ama hâlâ oturma izni alamamış, ailelerinin de durumu yok gelmeye ve bu hasret senelerdir devam ediyor.

Hayatın nasıl geçiyor orada, sosyal olarak bir şeyler yapabiliyor musun?

Burada sürekli evde oturarak geçiriyorum, çünkü dil bilmediğim için dışarı çıkamıyorum ya da çıktığım zaman yanımda dil bilen biri olsun istiyorum ki iletişim kurayım. Oturumum olmadığı için herhangi bir işe de giremiyorum.

Mahkeme sürecin nasıl geçti, bize o süreci anlatır mısın?

Benim için çok ama çok zorlu bir süreçti hatta hayatta yaşadığım en zor süreçti diyebilirim. Mahkemem çok kötü geçti, avukatın hazırladığı ifadeyi şaşırmadan anlatmak zaten zor, bir de mahkemedekilerin hepsi yabancı, doğal olarak ben çok fazla çekindim. Mahkemeden çıktıktan sonra ret kararının geleceğini anlamıştım. İlk girdiğim mahkeme Offra mahkemesi ve bu mahkeme zaten çok zor veriyor oturma iznini.

Peki bundan sonraki süreç nasıl devam edecek, sonuçta bir red cevabı aldın?

Bundan sonraki süreç bir üst mahkemeye başvurmak, zaten red cevabı geldikten sonra on beş gün içinde bir üst mahkemeye başvurmamız gerekiyor. Biz de cevap geldikten sonra avukatın yanına gittik ve avukat bir üst mahkemeye başvurdu, şu an haber bekliyoruz. Muhtemelen bir ay içerisinde haber gelecek, dosyanın içeri alınıp alınmadığına dair. Büyük ihtimalle dosya içeri alınacak ve haber verecekler bize, mahkemeniz şu şu tarihlerde gerçekleşecektir diye. Ben de mahkeme tarihine kadar tekrar ifademe çalışıp hazırlanacağım ki mahkemede bu sefer net konuşabileyim. Offra mahkemesinde avukat benimle içeri girmemişti, ben, yeminli tercüman ve hakim vardı, ama bir üst mahkemede avukatım ve ailem de yanımda olacağı için daha rahat davranabileceğim ve bu mahkemede oturma iznini alma ihtimalim daha yüksek.

Türkiye'yi, sevdiklerini özledin mi?

Tabii ki Türkiye'yi çok özledim. Gerçekten hiçbir yer insanın kendi vatanı gibi olmuyor ve memleketinin yerini tutmuyor, ben burada bunu anladım ama elimden gelen hiçbir şey yok, ailemi de çok özledim. Üç yıl sonra hatta belki beş yıl sonra görüceğim ailemi, belki her şeyi zaman gösterecek ama ailemi çok fazla özledim. Görüntülü konuşma sayesinde özlemimi biraz olsun giderebiliyorum, ama asla yan yana olduğu gibi olmuyor.

İstatistiklerde **görünmüyorlar** ama...

Ayşe Güven

Türkiye'de yasal açıdan suç teşkil etmesine karşın, kız çocukları evlendirilmeye devam ediyor. Daha ilkokula gitme çağındayken gelinlik giymeye zorlanan kız çocuklarının onlara dayatılan bu hayatı reddetme şansları da yok.

Ağrı ilk, Tunceli son sırada

TÜİK'in 2016 yılına ait istatistiklerine göre, kız çocuklarının evlendirilme oranı en yüksek il Ağrı. Ağrı'da kız çocuklarının yüzde 15.7'si evlendiriliyor. Ağrı'yı Muş (%14.9), Kilis (%14.3), Bitlis (%14.2), Niğde (%13), Kars (%12), Siirt (%11.4), Kahramanmaraş (%11.2), Gaziantep (%11), Van (%10.9), Ardahan (%10.7) ve Yozgat (%10.5) izliyor.

2016 verilerine göre kız çocuklarının evlendirilme oranı en düşük il Tunceli. Bu ilimizde kız çocuklarının sadece yüzde 1.1'i evlendiriliyor, yani aslında orada da sıfırlanmış değil. Tunceli'yi Trabzon (%1.3), Karabük (%1.5), İstanbul (%1.8), Artvin (%1.8), Rize (%1.9), Yalova (%2.2), Antalya (%2.3), Eskişehir (%2.3), Bilecek (%2.3), Bursa (%2.4), Muğla (%2.5) ve İzmir (%2.5) izliyor.

Kız çocuklarının ülke genelinde evlendirilme oranında 2010 yılından itibaren göreceli bir düşüş gözleniyor, ancak resmi rakamlar gerçeğin bir kısmını gizliyor. Örneğin TÜİK verilerinde sadece 16 ve 17 yaşlarında evlenen çocukların sayıları yer alıyor.

Öte yandan, TÜİK 16 yaşın altında doğum yapan çocukları istatistiklere dahil ediyor ve böylece 16 yaşın altındaki evlilikler açığa çıkıyor.

Cinsiyete göre 16-17 yaş grubunda evlenen çocuk sayısı ve toplam evlenmeler içindeki oranı, 2002-2016

Yıl	Toplam evlenme sayısı		Evlenen çocuk sayısı		Evlenen çocukların toplam evlenmeler içindeki oranı (%)	
	Erkek	Kadın	Erkek	Kız	Erkek	Kız
2002	510 155	510 155	2 592	37 263	0.5	7.3
2003	565 468	565 468	2 236	45 981	0.4	8.1
2004	615 357	615 357	2 168	49 280	0.4	8.0
2005	641 241	641 241	2 270	51 944	0.4	8.1
2006	636 121	636 121	2 315	50 366	0.4	7.9
2007	638 311	638 311	2 279	50 723	0.4	7.9
2008	641 973	641 973	2 214	49 703	0.3	7.7
2009	591 742	591 742	2 072	47 859	0.4	8.1
2010	582 715	582 715	2 000	45 738	0.3	7.8
2011	592 775	592 775	1 860	42 700	0.3	7.2
2012	603 751	603 751	1 903	40 428	0.3	6.7
2013	600 138	600 138	1 866	37 481	0.3	6.2
2014	599 704	599 704	1 670	34 629	0.3	5.8
2015	602 982	602 982	1 483	31 337	0.2	5.2
2016	594 493	594 493	1 319	27 637	0.2	4.6

TÜİK, İstatistiklerle Çocuk, 2016

Çocukluklarını yaşayamadan anne oluyorlar

Daha 13, 14, 15 yaşlarındayken doğum yapan kız çocuklarının sayısı hiç de az değil. TÜİK, evlenme istatistiklerini hazırlarken kullandığı yaş skalasını doğum istatistiklerinde kullanmıyor. Resmi verilere göre 15 yaşın altında bile hatırı sayılır sayıda kız çocuğu anne oluyor. Bunlara doğum yapmayanlar dahil edildiğinde sorunun daha ciddi boyutlarda olduğu ortaya çıkıyor.

Evlilik değil hapishane

Evlenmeye zorlanan kız çocuklarından bazıları eşlerinden ve eşlerinin akrabalarından psikolojik ve fiziksel

Annenin yaş grubuna göre doğumlar, 2011-2016
31/03/2017 tarihi itibariyle

Yıl	Toplam	Annenin yaş grubu		
Year	Total	<15	15-17	18-19
2011(r)	1 252 812	583	26 420	70 877
2012(r)	1 293 884	565	24 067	70 278
2013(r)	1 295 987	432	21 916	67 797
2014(r)	1 348 413	401	20 550	65 730
2015(r)	1 333 329	278	18 579	61 376
2016	1 309 771	234	16 396	58 869

TÜİK, Doğum İstatistikleri, 2016

şiddet görüyor. Onlar için boşanmak söz konusu bile değil, çünkü boşandıklarında gidebilecekleri bir evleri yok. Kendilerine dayatılan hayatı kabullenip yaşamaya devam ediyorlar. Doğdukları andan itibaren evlendirilmek üzere yetiştirilen kız çocukları, içinde bulundukları yaşamın dışında bir hayat düşünemiyorlar bile.

"Evliliğimin ikinci gününde dayaktan burnum kırıldı" -Kadriye

"14 yaşında sözlendim, 17 yaşındayken de evlendirildim. Evleneceğimi öğrendiğimde çok karşı çıktım ama nafile. Allah biliyor ya hiçbir zaman da sevmedim. Evliliğimin ikinci gününde dayaktan burnum kırıldı. İlk çocuğuma 7 aylık hamileyken karnımı tekmeledi, çocuğum karnımda öldü. Doktorlar ölen çocuğumun vücudunda morluklardan şüphelenip hastanede polise haber verdiler, korkudan şikayet bile edemedim."

"Evleneceğimi duyunca oyun zannettim" -Tülay

"Annem evleneceğimi söylediğinde 13 yaşındaydım. O zaman anlamamıştım, oyun zannetmiştim. 14'üme girince evlendim. Eşim 19 yaşındaydı. Babası pazarcıydı, babamla pazarda tanışmışlar, anlaşmışlar. İlk çocuğumu 15 yaşında doğurdum. Hem kocama baktım, hem de ailesine, hala da annesine bakarım. Dayağını da yedim, iyi günümüz de oldu, kötü günümüz de. Ayrılmayı hiç düşünmedim."

"Beni kaynanama yardım edeyim diye aldılar" -Meryem

"Bir gün ablam ve ben bahçede oynarken babam geldi, bir yere gideceğimizi söyledi. Bağların oraya kadar yürüdük, nereye gittiğimizi söylemeyince heyecanlanmıştım, bize bir şeyler alacak zannetmiştim. Bağa gelince rahmetli kayınpederimi gördük, babamın borcu varmış, ablamı ve beni gösterdi, hangisi olsun dedi. Kayınpederim de beni seçti, 11 yaşındaydım o zaman, birkaç ay sonra da gelin oldum zaten. Evlendikten kısa zaman sonra da İstanbul'a göç ettik. Eşim evlendiğimizde 15 yaşındaydı, ailenin en büyük çocuğuydu. Köylerde böyledir, en büyük çocuğu evlendirdiklerinde, eve, işlere yardım etsin diye alırlar gelini."

Robot gazetecilik özgün habercilik için **bir fırsattır**

(HÜR Haber Merkezi) Üsküdar Üniversitesi Sağlık, Kültür ve Spor Direktörlüğü ile Yeni Medya Kulübü'nün düzenlediği gazetecilik atölyesi etkinliğinde konuşan Kadir Has Üniversitesi İletişim Fakültesi Öğretim Görevlisi Dr. Sarphan Uzunoğlu, internet gazeteciliğinde sıradan olunmaması gerektiğini söyledi.

Üsküdar Üniversitesi Merkez Yerleşkesi 335 numaralı sınıfta gerçekleştirilen söyleşide Sarphan Uzunoğlu konuşmasına tüm dünyada haber odalarının küçülmeye gittiğini, haber odalarında görevlerin değişmeye başladığını, yeni medya teknolojilerine bağlı olarak muhabir sayılarının azaltıldığını söyleyerek başladı.

Uzunoğlu, yeni medya döneminde özgün haber üreten, etnografik bağlamda insanların ayağına giderek gözlem yapan, Yaşar Kemal'in Cumhuriyet'te yaptığı röportajlara benzer işler yapan gazetecilerin ayakta kalacağını söyledi. Robot gazeteciliğin birçok alanda başarılı işler yapabileceğini ancak asla gerçek gazetecilerin yerini alamayacağını savunan Dr. Sarphan Uzunoğlu, "robot gazeteciliği tehdit gibi görünüyorsa da, aslında özgün habercilik üzerine yoğunlaşmak için bir fırsattır" dedi.

Türkiye'de gazeteciliğin kolay vazgeçilebilir bir hale geldiğini belirten Uzunoğlu, günümüzde bir gazetecinin temel bilgisayar programlarını bilmesi gerektiğini, bu programları bilmeyen bir gazetecinin haber odasında editör olarak görev yapmasının artık mümkün olmadığını söyledi. Haberin yaşayan bir olgu olduğunu ifade eden Uzunoğlu, haberle alakalı kısa videoların, fotoğraf karelerinin de olması gerektiğini vurguladı. Türkiye'de medyanın ekonomi modelinin yetersiz olmasından dolayı çoğu gazetecinin bu tür bir haberciliğe girişmediğini belirten Uzunoğlu, özgün bir haberin maliyetinin olacağını, bu yüzden yeni ekonomi modellerine gereksinim duyulduğunu belirtti.

Konuşmasının sonunda dijital hikaye anlatmanın önemine değinen Uzunoğlu, "klasik anlamda 5N1K ile oluşturulan ajans haberciliğinden kurtulmamız gerekir" dedi. Etkinliğin sonunda Yeni Medya ve Gazetecilik Bölüm Başkanı Prof. Dr. Süleyman İrvan, konuşmacı Sarphan Uzunoğlu'na bir plaket takdim etti.

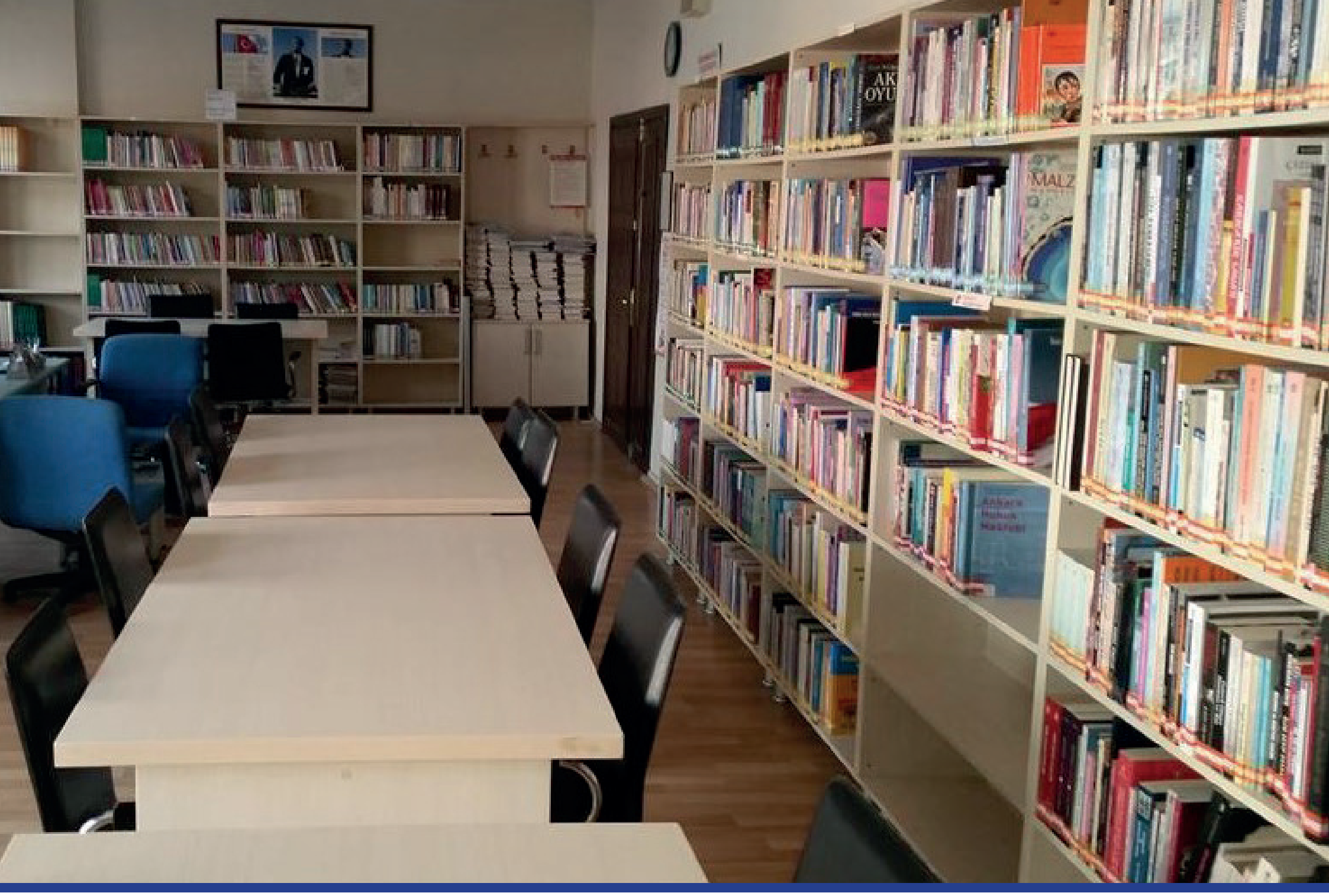

Yüz kişiden sadece **ikisi** halk kütüphanesine gidiyor

■ **Rumeysa Kara**

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verilerine göre Türkiye genelinde bin 137 halk kütüphanesi var. Bu kütüphanelere üye olan sayısı ise sadece 1 milyon 697 bin kişi. Toplam ülke nüfusuna oranladığımızda her yüz kişiden sadece 2 kişi halk kütüphalerine kayıtlı üye.

Yeni kütüphaneler açıldıkça kayıtlı üye sayısı artıyor

TÜİK istatistikleri, kütüphane sayısındaki artışa paralel olarak kayıtlı üye sayısının da arttığını gösteriyor. 2014 yılında bin 121 halk kütüphanesinin kayıtlı üye sayısı 1 milyon 209 bin 766 iken, 2015 yılında kütüphane sayısı 1130'a kayıtlı üye sayısı da 1 milyon 367 bin 139'a yükselmiş; 2016 yılında ise kütüphane sayısı bin 137'e, kayıtlı üye sayısı da 1 milyon 697 bin 90'a ulaşmış görünüyor.

Türkiye, halk kütüphanelerini kullanma oranı en düşük ülkeler arasında

Anadolu Ajansı'nın 28 Eylül 2017 tarihinde yayımladığı ve Uluslararası Kütüphane Dernekleri Federasyonu'nun raporuna dayandırdığı haberine göre, Avrupa Birliği ülkelerinde yaklaşık 6 bin 300 kişiye, Türkiye'de ise 70 bin kişiye bir halk kütüphanesi düşüyor ve aşağıdaki tabloda da görüldüğü gibi sadece halk kütüphanesi sayısı açısından değil, kütüphane kullanımı açısından da kötü durumda.

Ülke	Halk kütüphanesi sayısı	Kayıtlı üye sayısı	Ülke nüfusu	Kayıtlı üye sayısının ülke nüfusuna oranı
ABD	17.218	171.8 milyon	324.1 milyon	% 53
Fransa	16.100	29.5 milyon	65.1 milyon	% 45.3
Kanada	3.415	13.2 milyon	35.1 milyon	% 37
Rusya	38.055	50.3 milyon	143.4 milyon	% 35
İsveç	1.132	2.6 milyon	9.5 milyon	% 27.3
Japonya	3.331	31.4 milyon	126.3 milyon	% 24.8
Polonya	8.050	7.7 milyon	38.5 milyon	% 20
İran	3.278	7.3 milyon	80 milyon	% 9.1
Bulgaristan	2.802	643 bin 501	7.2 milyon	% 8.9
Almanya	5.021	6.3 milyon	80.6 milyon	% 7.8
Çin	2.994	96.3 milyon	1 milyar 384 milyon	% 6.9
Türkiye	1.143	1.7 milyon	79.8 milyon	% 2.1
Mısır	57	94 bin	93.3 milyon	% 0.1

Halk kütüphanelerini en çok kullanan ülkelerin başında Amerika Birleşik Devletleri geliyor. Bu ülkede 17 bin civarındaki halk kütüphanesinin 172 milyona yakın kayıtlı üyesi bulunuyor. ABD'nin dışında Fransa, Kanada, Rusya, İsveç ve Japonya gibi dünyanın farklı bölgelerinden ülkelerde halk kütüphaneleri ana uğrak mekânları arasında. Çin de kalabalık nüfusuna rağmen az sayıda halk kütüphanesine sahip ve kayıtlı üye sayısı da düşük. Uluslararası Kütüphane Dernekleri Federasyonu'nun sağladığı verilere göre, halk kütüphanesi ve kayıtlı üye sayısı Türkiye'den daha kötü durumda olan ülkeler de var, ancak bu ülkeler genelde Ortadoğu ve Afrika'da yer alıyor.

Halk kütüphanelerini genelde öğrenciler kullanıyor

Başbakanlık İletişim Merkezi'nden (BİMER) elde ettiğimiz verilere göre, halk kütüphanelerini genelde ilk ve orta öğretim öğrencilerinin kullandığı anlaşılıyor. Aşağıdaki tabloda da görüleceği gibi, halk kütüphanelerine gidenlerin sayısının yaklaşık yüzde 43'ü 15 yaşın altındaki çocuklardan oluşuyor. Hesaplamaya lise yaşındakileri de kattığımızda oranın yüzde 50'nin çok üstünde olduğu söylenebilir.

Halk kütüphanelerine kayıtlı üyelerin dağılımı

Yıl	2015				2016			
Yaş Grubu	Çocuk (0-14 Yaş)		Yetişkin (15 ve üzeri yaş)		Çocuk (0-14 Yaş)		Yetişkin (15 ve üzeri yaş)	
Cinsiyet	E	K	E	K	E	K	E	K
Kayıtlı Üye Sayıları	267.888	333.567	268.754	496.930	322.402	403.255	364.942	606.491
TOPLAM	1.367.139				1.697.090			

BİMER verilerine göre, kütüphaneye kayıtlı üyelerin çoğunluğunu kadınlar oluşturuyor. 2016 yılı verilerine göre kadın kullanıcı sayısı toplam kullanıcıların yüzde 60'ını oluşturuyor. Yetişkin grubunda oranlar daha da kadınlar lehine bozuluyor. Kadın kayıtlı üye sayısı, erkek sayısından neredeyse 2 kat daha fazla.

E-kitap uygulaması kütüphane kullanıcı sayısını yükseltebilir

Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından 100 halk kütüphanesi üzerinden 2017 yılı Kasım ayında başlatılan e-kitap uygulaması kayıtlı kullanıcı sayısını artırabilecek özellikte. Anadolu Ajansı'nın 27 Kasım 2017 tarihinde yayımladığı habere göre, e-kitap uygulamasından yararlanabilmek için belirlenen kütüphanelerden birine üye olmak ve şifre almak gerekiyor. Bu uygulamanın özellikle genç kullanıcılar için cazip bir seçenek haline geleceği düşünülüyor.

Devlet okullarının yüzde 63'ü kütüphanesiz

Milli Eğitim Bakanlığı'nın 2016-2017 istatistiklerine göre, Türkiye'de 52 bin 695 devlet ve 9 bin 555 özel olmak üzere toplam 62 bin 250 okul bulunuyor. Her ne kadar MEB istatistiklerinde kütüphane sayılarına yer verilmiyorsa da, Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) kütüphane istatistiklerinden yararlanarak bir fikir edinebiliyoruz.

TÜİK 2016 verilerine göre, devlet okullarında 19 bin 590, özel okullarda da 4 bin 420 olmak üzere toplam 24 bin 10 okul kütüphanesi bulunuyor. Özel kursların kütüphaneleri de dahil edildiğinde sayı 27 bin 280'e çıkıyor. Bu veriler, devlet okullarının yüzde 63'ünde, özel okulların da yüzde 54'ünde kütüphane bulunmadığını gösteriyor. TÜİK verilerine göre, devlet okulu kütüphanelerinde ortalama bin 61, özel okul kütüphanelerinde de ortalama bin 410 kitap bulunuyor.

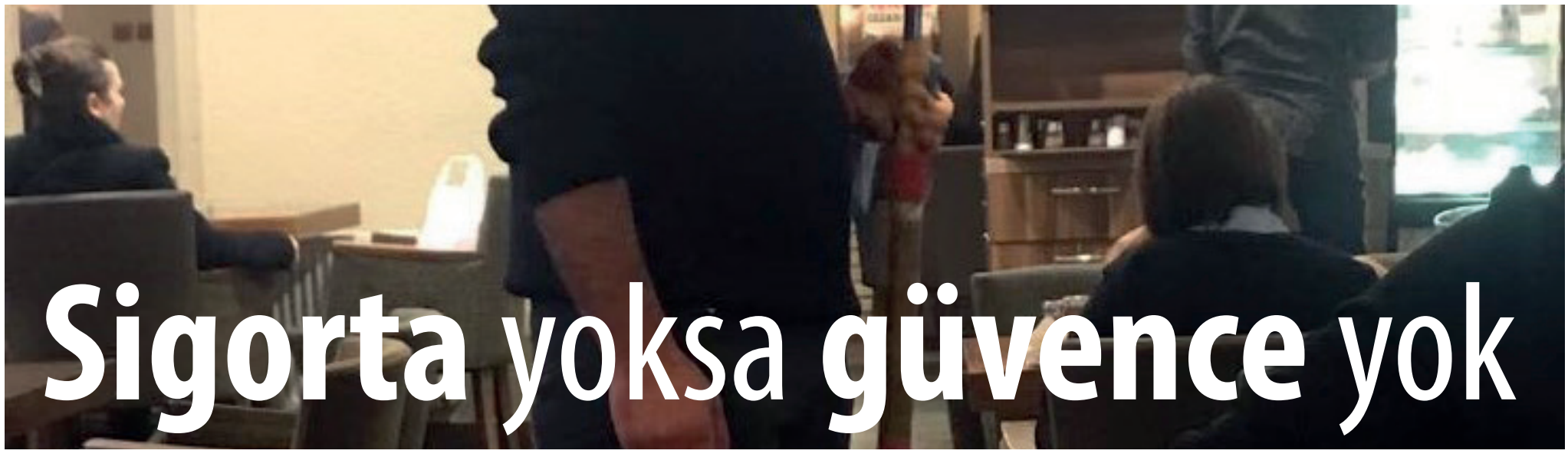

Sigorta yoksa güvence yok

Cemre Nur Korkmaz

TÜİK'in Kasım ayında açıkladığı ve Ağustos 2017 tarihini baz alan İşgücü İstatistikleri'ne göre, Türkiye'de 3 miyon 404 bin kişi iş arıyor. TÜİK, toplam işsiz oranının yüzde 10 dolayında olduğunu söylüyor. Ancak iş bulup çalışmak da yeterli değil. Toplam çalışan sayısının yüzde 35'i sigortasız, yani güvencesiz. TÜİK verilerine göre, 29 milyona yakın çalışandan 10 milyonunun sigortası yok. Yasa gereği işverenler çalıştırdıkları işçilerin sigortasını yaptırmak zorunda, ancak yüz binlerce işyeri bu yasal yükümlülüğü yerine getirmiyor. Sigortasız çalışanı ne bankalar tanıyor ne de devlet. Her şey patronların iki dudağı arasında.

Sigortasız çalışma oranı kadınlarda daha yüksek

TÜİK verilerine göre, sigortasız çalışan erkek oranı yüzde 30 iken, bu oran kadınlarda yüzde 46.7. Yani neredeyse çalışan kadınların yarısı sigortasız çalıştırılıyor.

Sigortasız çalıştırma en çok tarım sektöründe

TÜİK verilerine göre, tarım sektöründe çalışanların yüzde 85'i sigortasız. Bu sektörde çalışan erkeklerin yüzde 76.3'ü kayıt dışıyken, oran kadınlarda yüzde 94.9'a çıkıyor. Yani neredeyse tarım sektöründe çalışan kadınların tamamı sigortasız. Tarım dışı sektör biraz daha iyi durumda. Sigortasız çalışanların oranı yüzde 22.2. Erkeklerin yüzde 21.3'ü ile kadınların yüzde 24.6'sı sigortasız çalışıyor.

Sigortasız işçi çalıştırma özellikle küçük işyerlerinde yaygın. İnşaatta, imalatta, ticarette, gıda satışı ve ev hizmetlerinde, küçük esnaf diye tanımlanan dükkânlarda, mağazalarda, kafelerde ve lokantalarda çalışanların önemli bir kısmı sigortasız çalışıyor. Mevsimlik tarım işçileri de sigortasız.

Denetimler yetersiz

SGK'nın 2016 yılı faaliyet raporuna bakacak olursak, denetlenen iş yeri sayısı yalnızca 8 bin 401. Rapora göre, Türkiye'de toplam iş yeri sayısı 1 milyon 749 bin 269. Yani SGK, yılda her bin işyerinden yalnızca 5'ini denetleyebiliyor. Bu denetimlerde tespit edilen kayıt dışı çalışan sayısı ise yalnızca 11 bin 371. Bu rakam, sigortasız çalışan işçilerin ancak binde 1'i. İşyerlerine kesilen cezalar da caydırıcı olmaktan uzak. Her ne kadar yasada, sigortasız işçi başına asgari ücretin 38 katına kadar cezalar öngörülmüşse de, pratikte kesilen cezaların daha az olduğu ve bu nedenle caydırıcı olmadığı görülüyor.

Maliyetler çok yüksek

Sigortasız işçi çalıştıran bir iş yeri ortağına neden sigortasız işçi çalıştırdıklarını soruyorum. Şunları söylüyor: "İşçi verimliliği az, istenilen performansı sağlayamadığımız için biz de bu yola başvurduk. Maliyetler çok yüksek. Devletimizin vergi sistemi ve maliyetler bizi bu duruma itti. Sigorta primlerini ödemekte zorlanıyoruz, personelimizin çalışmalarının karşılığını veriyoruz. Kendimizce can güvenliklerini de sağlamaya çalışıyoruz."

Emekli bile olamayacağız

Bir cafede sigortasız çalışan A.K. ile konuşuyorum. 6 yıldır restoran, kafe sektöründe sigortasız çalışan A.K., neden ses çıkarmıyorsun bu duruma şeklindeki soruma şu cevabı veriyor: "Çalışmaya ihtiyacım var. Eskiden inşaatlarda da sigortasız çalışıyordum. Okumadığımız için katlanıyoruz." A.K. daha önce de inşaat sektöründe sigortasız çalışmış. "Orada da durum aynı. Firma sahipleri insanların üzerinden para kazanıyor. Sadece bir gün sigortalı gösteriyorlardı bizleri. Para daha önemli, insanların canı değil. Devletimiz bu duruma el atmalı" diye devam ediyor.

Yıllardır sigortasız olarak birçok sektörde çalışmışsınız, bu süreçte yaşadığınız sıkıntılardan bahsedebilir misiniz diye soruyorum. Verdiği cevap her şeyi açıklıyor: "Ne banka tanıyor seni, ne de devlet. Hiçbir şeyden faydalanamazsın, her şey patronların iki dudağı arasında. Sigortasız olduğum için kredi de çekemem, hastaneye de gidemem. Devletimiz bizi bu durumdan kurtarsın istiyoruz. Mecbur kalmasak katlanmayız, emekli bile olamayacağız."

Devletin hastanesi millete yetmiyor

Gizem Zengin

Türkiye'de giderek artan nüfusla birlikte devlet hastanelerinde verilen sağlık hizmetleri yetersiz kalmaya başladı. En son yayımlanan Sağlık Bakanlığı İstatistikleri'ne göre, 2016 yılında devlet hastanelerine 340 milyon 80 bin 539 bireysel başvuru yapıldı. Acil servislere başvuran kişi sayısıysa 110 milyonun üzerinde.

En fazla hasta başvurusu yapılan devlet hastanelerinden birisi olan Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde bu konuları araştırdık. Hastanede verilen hizmetin yeterliliği konusunda hastane çalışanları ile hastalar arasında büyük bir fikir ayrılığı olduğunu gördük.

Hastaneye gelen hastaların çoğu hastanenin verdiği hizmet konusunda memnuniyetsiz bir tutum sergiliyor. Suriyeli sığınmacıların gelişiyle birlikte hizmet kalitesinin düştüğünü söyleyen çok fazla insan var. Zaten kalabalık nüfuslu bir ilçe olan Ümraniye'nin Suriyeli sığınmacıların gelişiyle beraber daha da kalabalıklaştığını ve hastaneye giden hasta sayısının iki katına çıktığını söylüyorlar.

Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi poliklinik servisinde hizmet veren bir doktor günde ortalama 95 hastayla ilgilenirken, acil servise gelen hasta sayısı günde 250 kişiye ulaşıyor. Acil servise gelen birçok hasta acil durumda geldiği halde yine de çok fazla bekletildiğinden şikayetçi. Doktorlar ise bu yoğunlukta ellerinden başka bir şey gelmediğini söylüyorlar. Poliklinik servisinden hizmet almak isteyen hastalar ise ne internet üzerinden ne de telefonla bir türlü randevu alamamaktan şikayetçi. Randevu aldıkları zaman da tam randevu saatinde gelseler dahi yine bekletildiklerini söylüyorlar.

"Ayakta gelen her hasta beklemek zorunda"

Ceren Hanım: Ben bu hastanede hemşireyim, maalesef hastane çok kalabalık, özellikle de acil servis. İnsanlar gelir gelmez hiç beklemeden doktorun yanına girmek istiyorlar ama bu hastane şartlarında mümkün değil.

"Aciliyetlerine göre ayırıyoruz"

İrem Hanım: Acil servise gelen tüm hastalar en acil kendilerinin olduğunu zannediyorlar ama biz onları aciliyetlerine göre yeşil alan, sarı alan ve kırmızı alan dediğimiz bölümlere yönlendiriyoruz. Eğer kanamalı bir durum veya baygınlık yoksa anında müdahale etmiyoruz, tedavi değil yalnızca anlık şikayetin kaybolmasını sağlayabiliyoruz.

"Kanlar içinde bekleyin dediler"

Asuman Hanım: Geçtiğimiz yaz oğlumun parmağı demir kapıya sıkıştı, her tarafımız kan içinde kaldı, o şekilde acile gittik ama yine numara alıp beklememizi istediler. Oğlumun parmağı şakır şakır kanıyordu ben de bağırmaya başladım, görevliyle tartıştım, bu halde nasıl bekletirsiniz bizi dedim, ancak o şekilde baktılar, yoksa daha kaç saat beklerdik Allah bilir.

"Eşime yanlış tedavi uygulamışlar"

Gönül Hanım: Eşimi geçtiğimiz yaz hastanenin acil servisine getirdik. Doktorlar müdahale ettiler daha sonra polikliniğe gelmemizi söylediler, bir ay sonra gittik ama eşim tekrar fenalaştı, yığıldı kaldı. Başka bir hastaneye götürdüğümüzde kalp krizi geçirdiğini öğrendik, ameliyata aldılar. Meğer o zaman da kalp krizi geçirmiş ama anlamayıp yanlış bir tedavi uygulamışlar.

"Kalabalıktan randevu bile alamıyoruz"

Cemile Hanım: Ben 67 yaşındayım, yaklaşık 5 senedir de bu hastaneye geliyorum. Bu hafta da kontrolüm vardı ama artık randevu alamıyorum. 182'yi arıyoruz, 15 gün randevu veremeyiz diyorlar. Bu hastaneye her bölgeden gelenler olduğu için sürekli kalabalık.

"Mecbur geliyoruz özellere güç yetmiyor"

Nurgül Hanım: 7 senedir bu hastaneye geliyorum, damar tıkanıklığım var, ama tedavi olamadım. Aynı zamanda tansiyon hastasıyım, iki senedir tansiyon ilacı kullanıyorum, ama yine de düşmüyor. Ben de bir özel hastaneye gittim, verdikleri ilaç tansiyonumu düşürdü, aynı zamanda kalp damarım da tıkanmış, onun için de ameliyat oldum. Buraya da bacağım için geldim, mecbur geliyoruz, özellere güç yetmiyor ama burada doktorlar doğru dürüst dinlemiyor bile, kalabalıktan başlarından savıyorlar.

"İşlemler o kadar yavaş ilerledi ki tümör son evreye geldi"

Murat Bey: Benim eşim meme kanseri oldu beş sene önce. Bu hastanenin doktorunu çok fazla tavsiye eden olduğu için buraya geldik. Burada işlemler o kadar yavaş ilerledi ki eşimin tümörü ameliyatına kadar başlangıç evresinden son evreye ilerledi. İki ay sonuç bekledik, acelemizin olması maalesef kimsenin umurunda olmadı ve sadece tümör alınacakken eşimin göğsünü almak zorunda kaldılar.

HABER ÜSKÜDAR

/haberuskudar www.uskudar.edu.tr

Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi Uygulama Gazetesi

Sahibi: Prof. Dr. Nevzat TARHAN
Üsküdar Üniversitesi adına, Rektör

Genel Yayın Yönetmeni: Prof. Dr. Nazife GÜNGÖR
İletişim Fakültesi Dekanı

Görsel Yönetmen: Yrd. Doç. Dr. Devrim BARAN
Görsel İletişim Tasarımı Bölüm Başkanı

Yazışleri Müdürü (Sorumlu): Prof. Dr. Süleyman İRVAN
Yeni Medya ve Gazetecilik Bölüm Başkanı

Editör: Arş. Gör. Atila ERDEMİR

Haber Merkezi: Abdurrahman YİĞİT, Ayşe GÜVEN, Büşra ÖZDOĞAN, Cemre Nur KORKMAZ, Gamze BATMAZ, Gamze ŞİMŞEK, Gizem ZENGİN, Gülşah KAYA, Gülşah KERİMOĞLU, Meryem ÖZKAN, Nuray GÜL, Rumeysa KARA, Sinem UYAR, Şeyma SORAL, Sariye Nur DÖNMEZ, Zeynep Pınar BUZE

İletişim: Altunizade M. Haluk Türksoy S. 34662 Üsküdar-İSTANBUL +90 (216) 400 22 22 Baskı: GM Matbaacılık Tic. A.Ş. / 100. Yıl Mah. MAS-SİT 1. Cadde No: 88 Bağcılar-İSTANBUL Destek Haber Servis Birimi: (ÜHA) Üsküdar Haber Ajansı

Yayın Danışmanları: Yrd. Doç. Dr. Nurhan KAVAKLI, Yrd. Doç. Dr. Gül Esra ATALAY, Yrd. Doç. Dr. Başar HATIRNAZ (Fotoğraf Editörü), Şaban ÖZDEMİR (Üsküdar Haber Ajansı Müdürü)

Mizanpaj/Grafik Tasarım: Ezgi Can SEZEN

Pop sanatçısı **Emir** Üsküdar Üniversitesi'nde

Zeynep Pınar Buze

Sevilen pop sanatçısı Emir, Yeni Medya Kulübü'nün düzenlediği söyleşide sevenleriyle bir araya geldi. Sahneye ''Eline Düştüm" şarkısıyla giriş yapan sanatçı, sanat yaşamı hakkında bilgiler verdi.

Üsküdar Üniversitesi Yeni Medya Kulübü'nün düzenlediği söyleşi Nermin Tahran Konferans salonunda gerçekleşti. Yeni Medya Kulübü Başkanı Zehra Rümeysa Fidan'ın moderatörlüğünde gerçekleşen söyleşi, "Başarınızı neye borçlusunuz?" sorusuyla başladı. Sanatçı Emir, "Başarımı güzel şarkılara ve aynı zamanda güzel isimlerle çalışmama borçluyum" dedi. Herkesin ve kendisinin de hayran olduğu Tarkan'la, Ozan Çolakoğlu vasıtasıyla tanıştığını, bu yüzden şanslı olduğunu belirtti.

"Önemli olan dış dünyada neler olduğu değil, iç dünyada neler olduğudur"

Emir, "Mevsim Sonbahar şarkısını tanıdığımın vefatı üzerine yağmurlu bir mayıs günü karamsar duygularla yazdım. Önemli olan dış dünyada neler olduğu değil, içimizde neler olduğudur" dedi. "Şarkıyı sanki başkası yazmış gibi dinliyorum. O şarkıyı ben yazdığım için de aynı zamanda gurur duyuyorum" diyen şarkıcı Emir, yazdığı şarkıları önce arkadaşları başta olmak üzere kardeşine ve şirkette beraber çalıştığı kişilere dinlettiğini ifade etti.

''Ben fotoğraf konusunda takıntılıyım…"

Söyleşi sırasında fotoğraf çekilirken, "Ben fotoğraf konusunda takıntılıyım da, güzel çıksın aynı zamanda. Sosyal medya sohbetlerine benim gibi sosyal medyayla pek haşır neşir olmayan birini davet ettiğiniz için de çok teşekkür ederim" dedi. Söyleşide sempatik tavırlar sergileyen şarkıcı Emir, öğrencilerin sorularını içtenlikle cevapladı. Tarkan'la ilgili bir soru üzerine, Tarkan'ın kibirli, havalı ve ulaşılmaz biri olmadığını, çok mütevazı biri olduğunu belirtti.

"Kaygılarla iş yapmıyorum"

Şarkılarını yazarken, yeni şeyler denemeye çalıştığını ifade eden şarkıcı Emir, güzel işler yapmaya çalıştığı söyledi. "Bir kalıbın üstüne söz çalışıyorum, ben melodi istiyorum o melodi üstüne şarkı yazıyorum" diyen Emir, yaptığı şarkılardan örnekler verdi.

"Psikoloji okumak istiyordum"

Söyleşinin ilerleyen vakitlerinde öğrencileri şaşırtan bir açıklama yapan pop sanatçısı Emir, üniversiteye hazırlanırken psikoloji okumak istediğini, fakat matematikten sadece 4 net yapabildiğini açıkladı. Psikolojinin puanının yüksek olduğunu ve matematik sevmediği için kazanamadığını, bunun üzerine Marmara Üniversitesi'nde Radyo televizyon okumaya karar verdiğini söyledi. Okulunun ilk yıllarında staj yapmaya başladığını aktaran Emir, Yılan Hikayesi ve Teke Tek gibi programlarda stajyer olarak çalıştığını, bir süre magazin muhabirliği de yaptığını ifade etti.

"Ben değişmiyorum, karşımdakiler değişiyor"

Şarkılarıyla tanınmaya başladıktan sonra arkadaşları ve yakın çevresine karşı tavırlarının değişip değişmediği şeklindeki soruya, aslında kendisinin değil karşısındaki insanların değiştiğini söyleyerek herkesi şaşırttı. "Kıskanılan bir tipim, Başak burcuyum, durmadan insanları ve kendimi eleştiririm" dedi. Sezen Aksu'ya da hayran olduğunu belirten Emir, Tarkan ve Sezen Aksu gibi sanatçılarla tanışma fırsatı bulduğu için kendisini çok şanslı hissettiğini söyledi.

"Her şey para değil, düşük bütçeyle büyük işler yapılabilir"

Şarkılarının kliplerini kardeşi ve Murat Küçük'le birlikte çektiklerini belirten sanatçı Emir, klip çekimini baştan sona kadar yakından takip ettiğini söyledi. "Maddiyat önemli ama asıl önemli olan fikir" diyen sanatçı, müzik camiasında yeni isimlerin duyulmasının önemli olduğunu ifade etti. Söz yazarlığına ''Bi Ağla" şarkısıyla başladığını dile getiren Emir, söz yazmayı çok sevdiğini, şarkılarını, içinden ne zaman gelirse o zaman yazdığını ifade etti.

Söyleşinin sonunda Yeni Medya Kulübü Başkanı Zehra Rümeysa Fidan sanatçıya plaket takdim etti. Kapanışı ''Mevsim Sonbahar" şarkısıyla yapan Emir, öğrencilerle özçekim de yaptı.

Radyo D güne Üsküdar Üniversitesi'nde başladı

(HÜR Haber Merkezi) Radyo D'nin sevilen programcıları Polat Labar, Sunny ve Sarı Şeker Sema sabah yayınını Üsküdar Üniversitesi'nden gerçekleştirdi.

Radyo D'de hafta içi her gün "Polat Labar'la Sabah Sabah" isimli programı sunan Polat Labar, Üsküdar Üniversitesi Merkez Yerleşkesi önünde konumlanan Radyo D canlı yayın aracından yayın yaptı. Keyifle dinlenen programa Üsküdar Üniversitesi öğrencileri de konuk olarak katıldı. Programın ardından Nermin Tarhan Konferans Salonu'nda Polat Labar, Sunny ve Sarı Şeker Sema'nın katıldığı bir söyleşi gerçekleştirildi. Görsel İletişim Tasarımı Bölümü öğretim üyesi Yrd. Doç. Dr. Başar Hatırnaz'ın moderatörlüğünü yaptığı söyleşide radyocular öğrencilerden gelen soruları cevapladı. Radyoculuk konusunda öğrencilere tavsiyelerde bulunan konuklar, radyo programcılığının güzel ve zor yanlarını anlattı.

Betül Demir'le uygulamalı röportaj

(HÜR Haber Merkezi) Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi Medya ve İletişim Sistemleri bölümü öğrencileri, sevilen şarkıcı Betül Demir'le sınıfta magazin röportajı yaptı.

Aynı zamanda Milliyet gazetesi yazarı olan Gürkan Akgüneş'in verdiği Gazetecilik ve Haber dersi kapsamında gerçekleşen röportaj etkinliğine Milliyet Cadde Haber Müdürü Abdullah Malkoç da katıldı. Keyifli geçen derste öğrenciler sordukları sorularla Betül Demir'i zaman zaman sıkıştırsa da, şarkıcı tüm soruları içten ve dürüst bir şekilde yanıtladı.

Yapılan röportajın ardından Abdullah Malkoç da öğrencilere magazin haberciliğiyle ilgili önemli bilgiler verdi. Malkoç, kariyerine magazin gazeteciliği alanında devam etmek isteyen öğrencilere meslekte kendilerini nelerin beklediğini anlattı. Dersin sonunda Gürkan Akgüneş, yeni çıkan Organik Gerçeği adlı kitabını Betül Demir'e imzaladı.